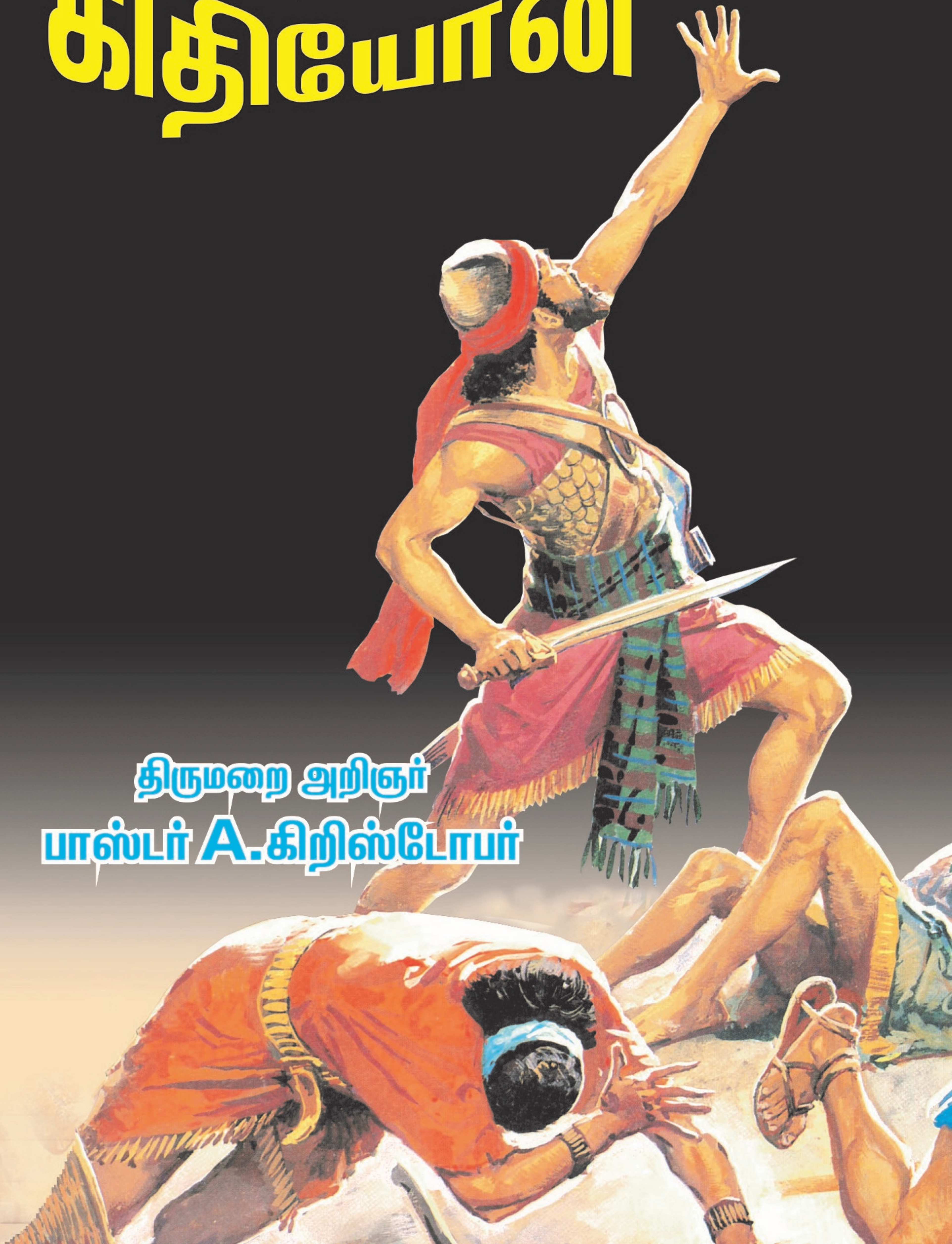


பராக்கிரமசாலியாகிய
கிதிடேயான்

திருமறை அறிஞர்
பாஸ்டர் **A.கிறிஸ்டோபர்**



பராக்கிரமசாலியாகிய கிதியோன்



ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
மேய்ப்பர் A. கிறிஸ்டோபர்

அலெக்ஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ்

15, சக்தி நகர், பல்லாவரம், சென்னை - 43.

© 044-2411323

FIRST EDITION - Aug - 2002
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T 43

COPIES AVAILABLE IN OTHER COUNTRIES

1. **ELDER. T. JEBAMANY**
LITERATURE EVANGELISM,
292 / A UPPER THOMSON ROAD,
SINGAPORE - 574 406.
2. **REV. JOSEPH JEBAMANY**
BLOCK 775/04- 3600,
YISHUN RING ROAD,
SINGAPORE - 706 775.
3. **BRO. ALFRED.A**
AUF - DER - REIHE 77
45327 - ESSEN GERMANY

FOR DETAILS CONTACT

Pastor. A. CHRISTOPHER,
2, NEHRU STREET, SOORAMPATTI
ERODE - 638 009.
PHONE : 94888 56323



திருமறைப் பெரியார்
அப்போஸ்தலர் யோபு ஞானப்பிரகாசம்
தலைவர் & ஸ்தாபகர்
இந்தியன் பெந்தெகொஸ்தே அஸம்பிளீஸ்
கோவை - 12. தென் இந்தியா

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான வாசகர்களே!

கார்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, இப்புத்தகத்தின் ஆசிரியர் டாக்டர். அ.கிறிஸ்டோபருக்காக கார்த்தரை துதிக்கிறேன். எங்கள் ஸ்தாபனத்தில் உள்ள மூத்த போதகர்களில் ஒருவரான இவர் சிறந்த பேச்சாளர், எழுத்தாளர், திருமறை அறிஞர்.

இவரது புத்தகங்கள் அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெய்வ ஜனத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அருட்கொடைகள் ஆகும். புதிய சிந்தை, புதிய பார்வையுடன் எழுதப்படுகிற இவரது நூல்களால் தெய்வ ஜனம் புதிய வெளிப்பாடுகளையும், புதிய சத்தியங்களையும் பெற்று வருகின்றனர்.

இவரது 43வது வெளியீடாகிய இந்தக் கிதியோன், திருச்சபை மக்களிடையே கிறிஸ்தேசுவை அறிகிற அறிவை வளர்க்கும் என்றும், ஜெயமுள்ள சேனையாக எழும்பும், ஆர்வத்தை உண்டாக்கும் என்றும், கார்த்தருக்குள் நம்புகிறேன்.

பல புதிய கருத்துக்களை மிக எளிய நடையில் இந்நூலில் அவர் விளக்கியுள்ளதை நீங்கள் வாசித்துப் பயன் பெற கார்த்தர் உதவிச் செய்வாராக.

தற்பொழுது சற்று சுகவீனமாக இருக்கும் இவரை கார்த்தர் பலப்படுத்தி அநேக நூல்கள் எழுத கிருபை புரியும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன், நீங்களும் ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள்.



என் இனிய வாசகர்களே!

இரட்சகர் இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் இனிய வாழ்த்துக்கள். தமிழ் நூல் வரிசையில் 43 வது வெளியீடாக வருகிற இந்தக் கிதியோனுக்காய் கார்த்தரைத் துதிக்கிறேன். கிதியோன் என்ற தலைப்பில் நூல்களை வாசித்தும் பிரசங்கங்களை கேட்டும் இருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். எனினும் இந்த நூல் புதிய தகவல்களை உங்களுக்குத் தருவதோடு மட்டுமின்றி புதிய தாக்கத்தை உங்களுக்குள் ஏற்படுத்தும் என்று பரிசுத்த ஆவிக்குள் எண்ணுகிறேன்.

சீஷத்துவத்தைக் குறித்த அறிவையும் தலைமைத்துவத்தைக்குறித்த தகுதியையும் உண்டாக்கும் என்று திட்டமாய் அறிந்திருக்கிறேன். இதை வாசிக்கிற ஊழியர்கள், சபை மக்களுக்கும், இதை வாசிக்கிற சபை மக்கள் ஊழியருக்கும் ஆசீர்வாதமாக மாறுவார்கள்.

என் இலக்கிய பணிக்காகவும், என் உடல் நலத்திற்காகவும் ஜெபியுங்கள்.

அன்போடும் ஜெபத்தோடும்,
இலக்கிய சேவையில்,
அ.கிறிஸ்டோபர்.

படைக்கிறேன்

அன்பினால்	என்னை	அழைத்து
ஆவியினால்	என்னை	நிறைத்து
இணையில்லா	அழைப்பைக்	கொடுத்து
ஈவுகள்	நிறைவாய்	அளித்து
உணவு	உடை	நல்கி
ஊழிய	பாதையில்	தாங்கி
எழுத	பெலன்	ஊற்றி
ஏக்கம்	அனைத்தும்	மாற்றி
ஐயம்	யாவையும்	நீக்கி
ஒவ்வொரு	நாளும்	தூக்கி
ஓயாமல்	என்னை	நோக்கி
ஒளவுதங்கள்	ஊற்றும்	இயேசுவே
இஃதினை	உமக்கு	படைக்கிறேன்

இவண்,
அ.கிறிஸ்டோபர்.

தீவட்டிகள்

1. நியாயாதிபதிகள் - ஓர் அறிமுகம்
2. ஆவியைப் பெற்ற கிதியோன் !
3. துயர் துடைக்கும் தாதனானவர் !
4. கொடுக்கும் மனிதனாகிய கிதியோன்
5. உடனிருந்து உதவியவர்கள் !
6. தலைவனாகிய கிதியோன் !



நியாயாதிபதிகள் - ஓர் அறிமுகம்

என் இனிய வாசகர்களே !

பராக்கிரமசாலியாகிய கிதியோன் என்ற தலைப்பில் சில முக்கிய சத்தியங்களை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

விசுவாச வீரனாகிய யெப்தா, சிங்கத்தைக் கிழித்த சிம்சோன் என்ற முந்தைய புத்தகங்களின் மூலம் நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்திலிருந்து அரிய பல சத்தியங்களை உங்களுக்கு எழுதினேன். அந்நாள் முதற்கொண்டு பரிசுத்த ஆவியானவர் கிதியோன் என்ற தலைப்பில் சில சத்தியங்களை உங்களுக்கு எழுதும்படி ஏவத் துவங்கினார்.

இந்நூலில் கிதியோன் என்ற பாத்திரத்தை மாத்திரம் விவரிக்கப் போவதில்லை, நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்தில் தேவனின் அணுகுமுறை, கிதியோன் வாழ்க்கையோடு இணைந்த மற்றவர்கள், என்று பல காரியங்களை தொட்டு காண்பிக்கப்போகிறேன்.

புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தல நடபடிகள் ஒரு வித்தியாசமான புத்தகம். அப்போஸ்தல நடபடிகள் என்ற புத்தகம் வேதத்தில் இடம் பெறாமல் இருந்திருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்து பரமேறிய பின்பு என்ன நடந்தது? புற ஜாதிகளின் சபை எப்படி வந்தது? பரிசுத்த

8) நியாயாதிபதிகள் - ஓர் அறிமுகம்

ஆவியானவரின் வருகை, வல்லமை எப்படி இருந்தது? என்று அறிந்து கொள்ள இயலாது.

அது மட்டுமல்ல பவுல், பேதுரு போன்றவர்கள் எழுதின நிருபங்கள் நமக்கு புதுமையாகவும், புதிராகவும் இருந்திருக்கும்.

இப்படி சுவிசேஷத்தையும், நிருபங்களையும் இணைக்கும் பாலமாக அமைந்து, புதிய ஏற்பாட்டின் சபை சரித்திரத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கிற அற்புதமான புத்தகமாக அப்போஸ்தல நடபடிகள் நமக்கு புதிய ஏற்பாட்டில் அமைந்து இருக்கிறது.

இதைப் போலவே சிறப்பு வாய்ந்த புத்தகம், பழைய ஏற்பாட்டில் இருக்குமாயின் அது நியாயாதிபதிகளின் புத்தகம் தான் என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யோசவாவின் மரணத்திற்குப் பின்னர், ராஜாக்கள் எழுவதற்கு முன்னர் உள்ள இஸ்ரவேலரின் நீண்ட வரலாற்றை விளக்குகிற ஒப்பற்ற புத்தகம் இந்த நியாயாதிபதிகளின் புத்தகம்.

பல நியாயாதிபதிகளை தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு எழுப்பித் தந்தார், அந்த நியாயாதிபதிகள் என்பவர்கள் சமூக நீதிபதிகளாகவும் (Civil Judges) சேனைத் தலைவர்களாகவும் (Military Leaders) இருக்கும்படி தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இந்த நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்தைக் குறித்து மிகப்பெரிய விளக்கத்தை சிம்சோன் என்ற புத்தகத்தில் நான் எழுதி இருந்தாலும் அப்பொழுது எழுதாமல் விடுபட்ட சில காரியங்களை இந்த முதல் அத்தியாயத்தில் முக்கியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த புத்தகம், முழுவதிலும் இஸ்ரவேலரின் விழுகை-அழுகை-எழுகை ஆகியவற்றை தெளிவாக

படம் பிடித்து காட்டுகிறது.

நியாயாதிபதிகள் எழும்ப காரணம் :

கார்த்தர் மோசேயைக் கொண்டு எண்ணற்ற காரியங்களை இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். பாலும், தேனும் ஓடுகிற கானான் தேசத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். கட்டாத வீடுகள், நாட்டாத மரங்கள், கனிகள், வெட்டாத தூரவுகளின் தண்ணீர்கள் ஆகியவற்றை தேவன் அவர்களுக்கு ஈவாகத் தந்தார்.

எந்த ஒரு வாக்குத்தத்தத்தையும் ஆசீர்வாதத் தையும் தேவன் வெறுமனே தராமல் நிபந்தனைகளோடேயே எப்பொழுதும் தருகிறார், என்பதே அவரது சிறப்பு.

உபாகமப் புத்தகத்தில் தேவன் சொல்லியுள்ளதை கவனியுங்கள். இன்று நான் உனக்கு விதிக்கிற உன் தேவனாகிய கார்த்தருடைய எல்லாக் கற்பனைகளின் படியும், கட்டளைகளின் படியும் நடக்கக் கவனமாயிருக்கிறதற்கு அவர் சத்தத்திற்கு செவி கொடாதே போவாயாகில், இப்பொழுது சொல்லப்படும் சாபங்களெல்லாம் உன் மேல் வந்து உனக்குப் பலிக்கும். (உபா 28:15)

அப்பொழுது உண்டாகும் சாபங்களைக் குறித்து மிக நீண்ட பட்டியலை தேவன் கொடுத்திருந்தாலும் அவற்றுள் சில முக்கியமானவைகளை மட்டும் இப்பொழுது கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன்.

★ கழுதை கொள்ளையிட்டு கொண்டு போகப்படும் (உபா 28:31)

★ உன் ஆடுகள் உன் சத்துருக்களுக்கு கொடுக்கப்படும். (வச 31)

10 நியாயாதிபதிகள் – ஓர் அறிமுகம்

★ உன் நிலத்தின் கனியையும், உன் பிரயாசத்தின் எல்லாப் பலனையும் நீ அறியாத ஜனங்கள் புசிப்பார்கள். (வச 33)

★ வீட்டைக் கட்டுவாய் அங்கே குடியிருக்க மாட்டாய். (வச 30)

மேற்கண்டவைகளை நான் சிந்திந்து கொண்டிருந்தபொழுது என் கண்களுக்கு முன்பாக நியாயாதிபதிகளின் புத்தகம் ஆறாம் அதிகாரத்தின் முதல் சில வசனங்கள் என் கண்களுக்கு முன்பாக பளிச்சிட ஆரம்பித்தன. இப்புத்தகத்தின் கதாநாயகனாகிய கிதியோனின் காலத்தின் ஆரம்ப காலத்தை படம் பிடித்து காண்பிக்கிற பரிதாபமான வசனங்கள் அவைகள்.

இதோ அந்த பகுதியின் சாராம்சம்:

★ இஸ்ரவேல் புத்திரர் கெபிகளையும், குகைகளையும் அடைக்கலங்களாக்கிக் கொண்டார்கள். (நியா 6:2)

★ அவர்களுக்கு விரோதமாய் எழும்பி வந்து, நிலத்தின் விளைச்சலைக் கெடுத்து..... (நியா 6:4)

★ ஆடுகள், கழுதைகளை வைக்காதே போவார்கள். (நியா 6:4)

★ இஸ்ரவேலர் மிகவும் சிறுமைப்பட்டார்கள். (நியா 6:6)

உபாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட சாபம் நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்தில் எவ்வளவு துல்லியமாக நிறைவேறியுள்ளது என்பதை உற்று கவனியுங்கள்.

இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு நெருக்கம், வருத்தம், வறுமை, பெருமை ஏற்பட்டதற்கு சத்துரு காரணமாக இருந்தாலும் சத்துரு எழும்பியதற்கு மூலகாரணம் தேவனுடைய சாபம் என்பதே உண்மை.

தேவனுடைய சாபம் வருவதற்கு என்ன காரணம்? என்பதற்கான நதி மூலம் எது என்று காண்போம்.

கைப்புண்ணுக்கு கண்ணாடி தேவையில்லை. நியாயாதிபதிகள் 6:1ன் முதல் வரியை வாசித்துப்பாருங்கள்.

“பின்னும் இஸ்ரவேல் புத்திரர் கார்த்தரின் பார்வைக்கு பொல்லாப்பானதை செய்தார்கள். அப்பொழுது கார்த்தர் அவர்களை ஏழு வருஷம் மீதியானியர் கையில் ஒப்புக் கொடுத்தார்.”

தெய்வ ஜனத்திற்கு விரோதமாக சத்துரு எழும்பலாம். ஆனால் அவர்களால் தெய்வ ஜனத்தை அழிக்கவோ, ஆளவோ அதிகாரம் செலுத்தவோ முடியவே முடியாது. அதே நேரத்தில் தெய்வ ஜனம் பொல்லாப்பானதை விட்டு மனம் திரும்பாத பட்சத்தில் தானாகவே சத்துருவின் கால்களுக்கடியில் சரண் புகுகிறார்கள் என்பதே யதார்த்தம்.

தெய்வ பிள்ளையே! உங்கள் வாழ்க்கையில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களும், வாக்குத் தத்தங்களும், மறைந்து வேதனையையும், சோதனையையும் நீங்கள் சந்தித்து கொண்டிருப்பீர்களானால் நீங்கள் விழித்துக் கொள்ள வேண்டிய காலம் இதுவே, இதுவே என்று ஒங்கிச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சத்துருவின் போராட்டம் இஃது என்று சலித்துக் கொள்கிறோம், சமாளித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் சத்துரு ஏன் வந்தான்? என்பதை ஆராய்ந்து சரி செய்து கொள்ள தவறி விடுகிறோம்.

ஆறாம் அதிகாரத்தின் ஏழாம் வசனத்தை கவனித்துப் பாருங்கள்.

1. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கார்த்தரை நோக்கி முறையிட்ட போது.

2. கார்த்தர் ஒரு தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினார்.

முறையிட்டார்கள் என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது மனம் திரும்பினார்கள், பாவங்களை அறிக்கையிட்டார்கள் என்பதே அதன் பொருள். கார்த்தர் எவ்வளவு நல்லவர் பாருங்கள். உடனே ஒரு தீர்க்க தரிசியை அனுப்பினார். தொடர்ந்து தூதனானவர் இறங்கி வந்தார். அடுத்து பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார். என்னே! ஆச்சரியம். எல்லா சத்துருக்களும் இல்லாமல் போனார்கள்.

கார்த்தருடைய சபை, ஊழியர்களும் விசுவாசிகளும் ஒன்று சேர்ந்து மனம் திரும்ப வேண்டும் என்பதே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கடைசிக்கால ஆசை. சமாதானத்தின் தேவன் சீக்கிரமாய்ச் சாத்தானை உங்கள் கால்களின் கீழே நசுக்கிப் போடுவார். (ரோம. 16 : 20) என்ற வாக்கு நிறைவேற வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது.

சாத்தானால் மேற் கொள்ளப்பட்டு இருப்பதோ, சாத்தானோடு சண்டையிட்டு கொண்டிருப்பதோ சபையின் வேலை அல்ல. சாத்தானின் சத்துவங்களை அடக்கி அவனைக் காலின் கீழ் மிதித்து அடக்குவதே கடைசிக்கால சபைக்கு தேவன் கொடுத்திருக்கிற பொறுப்பு.

தூங்குவதும், மரித்தோரோடு படுத்து கிடப்பதும் உதற்பட வேண்டிய காரியங்களாகும். இஸ்ரவேலர் முறையிட்டார்கள். உடனே கார்த்தர் தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினார். எங்கே மனம் திரும்புதல் உண்டோ? அங்கே தான் தேவனுடைய வார்த்தை வெளிப்படும், அங்கே தான் தேவனுடைய வல்லமை வெளிப்படும்.

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதும் போது என் அன்றாட தியானத்திற்காக நான் வாசித்த வேதப்பகுதி என்னை மிகவும், சிந்திக்க வைத்தது. எனவே அந்த வேதப் பகுதியை உங்கள் நன்மைக்காக இங்கு குறிப்பிட

விரும்புகிறேன்.

பாபிலோன் பேரரசராகிய நேபுகாத்நேச்சார் எழுதிய அரசு அறிக்கையை தானியேல் தன்னுடைய புத்தகத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறார். படித்துப் பாருங்கள்.

வரலாற்றின் பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிற பாபிலோன் பேரரசின் போது நடைபெற்ற உண்மைச் சம்பவம். ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சார் ஒரு கனாக்கண்டான். என்ன கனவு தெரியுமா? ஆகாயத்தை தொடும் ஓங்கி வளருகிற மரம், அதற்கு அலங்காரமாக கிளைகள், அழகான இலைகள், அவைகளினூடே தங்க ஆயிரக்கணக்கான ஆகாயத்துப் பறவைகள். அதன் நிழலில் தங்கும் அற்புதமான மிருக ஜீவன்கள்.

ஆனால் என்ன நடந்தது தெரியுமா? பரலோகத்திலிருந்து பரிசுத்த காவலன் அந்த மரத்தை வெட்டி விட்டான். அடியோடு அல்ல அடிமரத்தை விட்டு விட்டான். (தானி : 4 ஆம் அதிகாரம்)

ராஜாவுக்கு இந்த சொப்பனத்தின் அர்த்தம் தெரியவில்லை. தானியேல் வரவழைக்கப்படுகிறான். அவர் வந்து சொப்பனத்திற்கு அர்த்தம் சொன்னார். அது அப்படியே நிறைவேறியது. அதையும் நேபுகாத்நேச்சாரே அரசு அறிக்கையில் பதிவு செய்தார்.

என்ன அர்த்தம் தெரியுமா? அந்த ஓங்கி புகழ்பெற்ற மரம் ராஜாவைக் குறிக்கும், ராஜாவே மரம் வெட்டப்படுவது போல் உமது ஆட்சியும் சிதைக்கப்படும். உன் அலங்காரமும், அதிகாரமும் அற்றுப் போகும் – என்று தானியேல் சொன்னார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பிறகு இந்த சாபம் நீங்கும் என்பது தானியேல் சொன்ன விளக்கத்தின் சுருக்கம்.

இந்த பகுதியை வாசித்த பொழுது நான் அழுதேன், வெம்பினேன், கதறினேன் புற ஜாதி அரசனாக

இருந்தாலும் கடுமையாக நியாயத்தீர்ப்பை அனுப்பினாலும் அதன் பின்னே இருக்கிற தெய்வ கிருபையை எண்ணி, எண்ணி துதிக்க ஆரம்பித்தேன்.

நேபுகாத் நேச்சாரின், ஆட்சி போனாலும் அதிகாரம் போனாலும், ஆடுமாடுகள் போல ஆண்டுகள் பல அலைந்து திரிந்தாலும், அவனை தேவன் விட்டு விடவில்லை. அதற்குப்பிறகு அவனை அரியணையில் அமர்த்தி அதிகாரத்தை திரும்பக் கொடுத்தார்.

தெய்வ பிள்ளையே! இதை வாசிக்கும் பொழுது உங்கள் உள்ளம் உற்சாகம் அடையட்டும். உங்கள் இரத்தம் இளம் சூடு அடையட்டும். அடிக்கிற கர்த்தரே – அணைக்கிறவர். அவர் ஒரு போதும் அழிக்கிறவர் அல்ல.

கனவிலே கண்ட மரம் வெட்டப்பட்டது உண்மை. ஆனால் அடி மரம் பாதுகாப்பாகவே இருந்தது உண்மை. நேபுகாத்நேச்சார் இறக்கப்பட்டது உண்மை, ஆனால் அவன் இறந்து போகாமல் காக்கப்பட்டு திரும்ப ஆட்சிக்கு வந்தது எவ்வளவு கிருபை. கிதியோன் காலத்தில் இஸ்ரவேல் நெருக்கப்பட்டதும், நொறுக்கப்பட்டதும் உண்மை, அதே வேளையில் சத்துருக்களை தோற் கடித்து சுதந்திரக் காற்றை அவர்கள் சுவாசித்தது எத்தனை மேன்மை.

மீண்டும் நான் ஒன்றையே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன் தானி 4 : 34ல் நேபுகாத்நேச்சார் சொல்வதை கவனித்துப் பாருங்கள்,

நேபுக்காத்நேச்சாராகிய நான் என் கண்களை வானத்துக்கு ஏறெடுத்தேன், என் புத்தி எனக்குத் திரும்பி வந்தது. என்றைக்கு கர்த்தரை நோக்கினானோ அன்றைக்கே புத்தி வந்தது, புத்தி வந்த பிறகு தேவனைத் துதிக்க பக்தி வந்தது, பக்தி வந்தபோது, நாட்டை ஆள

சக்தி வந்தது. ஓ! கர்த்தாவே எனக்கும், எங்களுக்கும் புத்திதாரும். சபையே! புத்தியை சம்பாதி! பக்தியை விருத்தியடையச் செய், சக்தி தானாய் வரும்.

நியாயாதிபதிகள் ஆறாம் அதிகாரத்தில் இஸ்ரவேலர் முறையிட்டார்கள். தேவன் அவர்களை விடுவிக்க சித்தங்கொண்டார், அதற்காக கிதியோனைத் தெரிந்தெடுத்தார். அந்த இனிய செயலின் பெரிய கிருபையைத்தான் அடுத்த அதிகாரத்தில் ஆராய்ந்து அனுபவிக்கப் போகிறோம்.



ஆவியைப் பெற்ற கிதியோன்

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் ஆவியானவருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்களை ஆட் கொண்டு அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் நிகழ்த்தினார். எனவே ஆவியானவரின் நடபடிகள் என்ற பெயர் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளுக்கு உண்டு.

நியாயாதிபதிகளின் புத்தகத்திலும் இந்த பாதிப்பை நம்மால் காண இயலும். இஸ்ரவேல் ஜனங்களை விசாரிப்பதற்கு மனிதர்களாகிய நியாயாதிபதிகளை தேவன் ஏற்படுத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரே நியாயாதிபதிகளை ஆட்கொண்டு ஜனங்களை வழி நடத்தினார் என்பது சத்தியம்.

- ★ கர்த்தருடைய ஆவியானவர் ஒத்தினியேல் மேல் இறங்கினார் (நியா. 3 : 10)
- ★ கர்த்தருடைய ஆவி யெப்தாவின் மேல் இறங்கினார் (நியா. 10 : 29)
- ★ கர்த்தருடைய ஆவி சிம்சோன் மேல் பலமாய் இறங்கினார் (நியா. 14 : 6) இப்படிப்பட்ட வசனங்கள் அஃதினை உறுதிப்படுத்துகிறதல்லவா?

கிதியோன் பயந்த சுபாவமுள்ள ஒரு மனிதன் தேவன் அவரை பராக்கிரமசாலி என்று அழைத்தது வேறு விஷயம். ஆனால் நிஜ வாழ்வில் அவர் ஒரு பயந்த

சுபாவம் உள்ளவர்.

தனக்கிருந்த கோதுமையை அடித்துக் கொண்டிருந்தார். பொதுவாக கோதுமையை களத்தில் அடிப்பார்கள். ஆனால் இவரோ கோதுமைக் கதிர்களை (திராட்சைப் பிழியும்) ஆலைக்கு அருகில் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

காரணம் ஏன் தெரியுமா? களத்தில் அடித்தால் மீதியானியர் வந்து வாரிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள் என்ற பயம் தான் இன்னும் ஒரு வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறேன், “நீ மீதியானியருடைய பாளையத்திற்கு அருகே போகப் பயப்படுவாயானால் உன் வேலைக்காரனாகிய பூராவை அழைத்துக் கொண்டு போ” (நியா. 7 : 10) என்று கர்த்தர் சொன்ன போது தன் பயத்தினிமித்தம் அவன் பூராவை அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

மேலும் ஒரு வசனத்தைக் கவனியுங்கள். கர்த்தர் பாகாலின் பலிபீடத்தை இடிக்கச் சொன்ன போது, அந்த ஊர் மக்களுக்கு பயப்பட்டபடியினால் அதைப் பகலில் செய்யாமல் இரவில் செய்தான் (நியா. 6 : 27)

இப்படிப்பட்ட வசனப்பகுதிகளை வாசிக்கும் போது கிதியோன் பயந்த சுபாவம் உள்ளவர் என்பது தெளிவாகிறது. இப்படிப்பட்டவர், எப்படி பராக்கிரமசாலியானார்? மீதியானியரை முறியடிக்கும் வல்லமையை எப்படிப் பெற்றார்? தனி மனிதனாக தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தவர் தன்னோடு இசைந்து போகும் படையை எப்படி திரட்ட முடிந்தது என்பதற்கு பதில் காண வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது.

அப்பொழுது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் கிதியோன் மேல் இறங்கினார் (6 : 34) இதுதான் அவரது வாழ்க்கையின், திருப்பு முனையின் இரகசியம்.

கர்த்தருடைய ஆவியானவர் இறங்கி வருகிறபொழுது, பேதை ஞானியாகிறான், கோழை வீரனாகிறான்.

அன்றைக்கு ஒரு சிலர் மேல் மாத்திரம் ஒரு சில நோக்கத்தோடு ஆவியானவர் இறங்கினார். நியாயாதிபதிகள், ராஜாக்கள், தீர்க்கதரிசிகள் என்று சில குறிப்பிட்ட கூட்டத்தினர் மேல் மாத்திரம் ஆவியானவர் இறங்கி ஆளுகை செய்து தெய்வ ஜனத்தை நடத்தினார். இன்றோ அப்படியல்ல நம்மை, ராஜாக்களும், ஆசாரியர்களுமாக்கின கர்த்தர் பாரபட்சம் இன்றி நம்மை நிரப்புவதற்கும், நடத்துவதற்கும் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார்.

அப்போஸ்தல நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தை நம்பி ஆவியானவருக்காக காத்திருந்த அத்தனை பேரையும் தேவன் அபிஷேகம் பண்ணினார்.

அப்பொழுது எழுந்து நின்ற பேதுரு, மாம்சமான யாவர் மேலும் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்று யோவேல் தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு தேவன் சொன்ன வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேறுதல் இஃது என்று உறுதிப்படுத்தியதும் அல்லாமல், வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது (அப். 2 : 39) என்று சொல்லி ஜனங்களை தெளிவுபடுத்தினார்.

எனவே எனக்கன்பான தெய்வப்பிள்ளையே ! நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை விசுவாசிக்க வேண்டும் – பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அந்த ஆவியின் வல்லமையினால் நிரப்பப்பட வேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஒரு மேற்கோளை காட்ட விரும்புகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவுடன் மிக நெருக்கமாக,

மூன்றரை ஆண்டு காலம் பேதுரு இருந்தார். இயேசு கிறிஸ்து கைது செய்யப்பட்ட போது யூதருக்கு பயந்ததினால் ஒரு சாதாரணப் பெண்ணிடம் இயேசு கிறிஸ்துவை அறியேன் என்று அவர் மறுதலித்ததுமன்றி அதை உறுதிப்படுத்து முகத்தான் சத்தியம் செய்தான், சபித்தான்.

ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! சில நாட்களுக்குப் பிறகு முன்னே எந்த யூதருக்கு பயந்தாரோ அதே யூதருக்கு முன்பாக, ஜீவாதிபதியை நீங்கள் கொலை செய்தீர்கள். அவரை தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். அதற்கு நாங்கள் சாட்சிகளாய் இருக்கிறோம். (அப். 3 : 15) என்று மிக தைரியமாய் சொன்னார்.

பேதுருவின் இந்த அதிர்ச்சியுட்டும் மாற்றத்திற்கு காரணம் என்ன தெரியுமா? அவர் பெற்ற அபிஷேகம் தான். பரிசுத்த ஆவி வருகிற பொழுது ஒரு மனிதன் வல்லமையைப் பெறுகிறான் (அப். 1 : 8)

பரிசுத்த ஆவி பெறுகிற பொழுது நம்முடைய இருதயத்திற்குள் தேவனுடைய அன்பு ஊற்றப்படுகிறது. எனவே தேவனுடைய ஆவி எந்த மனிதனுக்குள் இறங்கி வருகிறதோ அந்த மனிதன் மாறுகிறான், மாற்றப் படுகிறான் சகலத்தையும் சாதகமாக மாற்றுகிறான்.

நியாயாதிபதிகள் ஆறாம் அதிகாரம் முழுவதும் கிதியோனைப்பற்றி பல காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அப்பொழுது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் கிதியோன் மேல் இறங்கினார் என்ற 6 : 34ன் “அப்பொழுது” என்ற வார்த்தை என்னை மிகவும் யோசிக்க வைத்தது.

கிதியோன் கர்த்தருடைய தூதனைக் கண்ட போது, அல்லது கர்த்தருடைய தூதன் கிதியோனைக் கண்ட போதோ ஆவியானவர் இறங்கவில்லை. ஆனால்

கிதியோனுக்குள் தேவன் எதிர்பார்த்த சில நிகழ்வுகள் நிறைவேறின பிறகே ஆவியானவர் இறங்கினார் அந்த நிகழ்வுகளைக் குறித்த தியானம் உங்கள் வாழ்க்கையின் பரிசுத்தத்தையும், ஆவியையும் பலத்தையும், பரவசத்தையும் கொண்டு வரும் என்று திடமாய் நம்புவதினால் அவற்றை இங்கு விளக்க விரும்புகிறேன்.

A. தேவ வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்: இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கர்த்தரை நோக்கி முறையிட்டார்கள். அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்களிடத்தில் ஒரு தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினார். அந்த தீர்க்கதரிசியின் பெயர் வேதத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவன் பிரசித்தி பெற்ற தீர்க்கதரிசியாக இருந்திருக்க மாட்டார் என நம்புகிறேன்.

ஆனால் இந்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தையைக் கேட்டு கிதியோன் தெளிவு பெற்று தேவன் தம்மை சந்திக்கும் காலம் இதுதான் என்று முடிவு செய்து, கதிர் அடிக்க புறப்பட்டது தான் மிகச்சிறப்பு தேவனுடைய வார்த்தை முழு இஸ்ரவேலுக்கும் வந்த போதும் அவர்களில் அநேகர் உணர்வு அடையவும் இல்லை—உற்சாகம் கொள்ளவும் இல்லை. ஆனால் அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்ட கிதியோன் களம் சென்றான். அவர் செல்லுமுன்பே தூதனானவர் அங்கே அமர்ந்திருந்தார். என்னே ஆச்சரியம்! துக்கமுகமாய் இருந்த கிதியோன் தூதனானவரோடு துணிவோடு பேசுகிற கிருபையைப் பெற்றார். அது மட்டுமா? துயர் நீக்கும் பணிக்கு தூதனானவராலே அனுப்பப்பட்டார் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

இத்தனை மகத்துவங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? அட்ரஸ் இல்லாத தீர்க்கதரிசி சொன்ன செய்தியை அலட்சியப்படுத்தாமல் அதைத் தன் இருதயத்தில் ஏற்று, விசுவாசித்தது தான். II நாளாகமம்

20 : 20ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். ... “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை நம்புங்கள். அப்பொழுது நிலைப்படுவீர்கள். அவருடைய தீர்க்க தரிசிகளை நம்புங்கள், அப்பொழுது சித்தி பெறுவீர்கள்” என்று ராஜாவாகிய யோசபாத் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய வாழ்வை வளமாக்கும் படியாக நம்முடைய உள்ளத்திற்கு உரம் சேர்க்கும்படியாக தம்முடைய தெய்வீக வார்த்தையை தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக நம்மிடத்தில் அனுப்புகிறார். அஃதினை வகையறுத்து ஏற்றுக் கொள்கிற செவியும், மனதும் நமக்கு அவசியம். தீர்க்கதரிசி என்றால் அதற்கு அளவு கோலை நீங்கள் நியமிக்கக்கூடாது. ஒரு பொய் தோற்றத்தை நீங்கள் மனதில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. இன்னாரிடத்திற்கு போனால் தீர்க்கதரிசனம் கிடைக்கும் என்று ஏங்கி - வீங்கிப் போகவும் கூடாது.

நம்மை விடுவிக்கும் காலத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிற தேவன் சரியான நேரத்தில் தீர்க்க தரிசியையோ அல்லது தீர்க்க தரிசன செய்தியையோ நம்மை நோக்கி வரச் செய்வார். இது வேதம் தருகிற சத்தியம். இன்னும் சிறப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால் உங்கள் திருச்சபையின் போதகரே ஒரு தீர்க்கதரிசிதான் என்பதை நீங்கள் முதற்கண் உங்கள் உள்ளத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தம்முடைய ஊழியக்காரர்களைக் கொண்டு தேவனுடைய சபையில் தீர்க்க தரிசனத்தை செய்தி வேளையிலேயே தேவன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

எங்கள் சபையில் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதில்லை. தீர்க்க தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் ஜனங்கள் சீர்கெட்டுப் போவார்கள் என்று வேதம் சொல்லுகிறது, என்று சிலர் புலம்பல் பாடுகிறார்கள். இது வசனத்தை சரியாகப் புரிந்து

கொள்ளாததினாலும், தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறித்த தவறான வரைபடத்தை உள்ளத்தில் கொண்டிருப்பதினாலும் ஏற்பட்ட விபரீத விளக்கமே இஃது.

தீர்க்கதரிசனம் இல்லாத இடத்தில் ஜனங்கள் சீர்கெட்டுப் போவார்கள் என்பதற்கு சரியான விளக்கம் என்ன தெரியுமா? தொலை நோக்கு (தூர தரிசனம்) இல்லாத இடத்தில் ஜனங்கள் சீர் கெட்டுப் போவார்கள் என்பதே. இந்த வசனத்தை ஆங்கிலத்தில் வாசித்துப் பாருங்கள் அதன் அர்த்த புஷ்டியை உங்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

எனவே பிரியமானவர்களே! உங்கள் சபையில் தீர்க்கதரிசனத்திற்கென்று நேரம் ஒதுக்கப்பட்டால் சந்தோஷப்படுங்கள். அப்படியொரு நேரம் உங்கள் சபை ஆராதனையில் ஒதுக்கப் படவில்லையென்றால் நீங்கள் சங்கடப்படத் தேவையில்லை, சந்தேகப்படத் தேவையில்லை. செய்தி வேளையின் போது தீர்க்க தரிசனமாகவே பல காரியங்களைத் தேவன் பேசுவார்.

என்னுடைய சபையிலும் சரி, வெளிக் கூட்டங்களிலும் சரி நான் கொடுக்கிற செய்திகளுக்குப் பிறகு பலர் என்னோடு கூட தொடர்பு கொள்வார்கள், ஐயா இந்த செய்தியில் இந்தக் குறிப்பில் தேவன் என்னோடு பேசினார் அந்த தீர்க்கதரிசனம் அன்று நிறைவேறியது, என்று தேதிவாரியாக சேதியை பலர் தொலைபேசியில் சொல்லுகிற பொழுது, ஆனந்தக் கண்ணீரோடு ஆண்டவரைத் துதித்திருக்கிறேன்.

பிரியமானவர்களே! கிதியோனைப் போல தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளை இருதயத்தில் ஏற்று முடங்கிப் போயிருக்கும் நிலையை விட்டு எழும்பி நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை

செய்யத் துவங்குங்கள். அப்பொழுது தேவன் இறங்கி மகிமையான கிருபைகளை வழங்கி அதிசயமான கிரியைகளை நடப்பிக்க, தேவன் உதவுவார்.

B. தேவனுக்கு முன்பாக தாழ்த்துகிறவன்: கர்த்தருடைய தூதனானவர் கிதியோனை சந்தித்து பராக்கிரமசாலியே என்று வாழ்த்தினார். உன்னைக் கொண்டு மீதியானியரை இரட்சிக்கப் போகிறேன் என்று வாக்குறைக்கிறார். இந்த சூழ்நிலையில் கிதியோனுடைய மனநிலை எப்படி இருந்தது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும்.

கர்த்தருடைய தூதனானவருக்கு கிதியோன் கொடுத்த மறுமொழியைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

“ஆ! என் ஆண்டவரே நான் இஸ்ரவேலை எதினாலே ரட்சிப்பேன். இதோ மனாசேயில் என் குடும்பம் மிகவும் எளியது, என் தகப்பன் வீட்டில் நான் எல்லாரிலும் சிறியவன்” (நியா. 6 : 15) என்றான்.

தேவனுக்கு முன்பாக தன்னை எப்படியெல்லாம் தாழ்த்தியிருக்கிறான் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். எளிமையான குடும்பம், எல்லாரிலும் சிறியவன் – என்ற வார்த்தை என்னை மிகவும் சிந்திக்க வைத்தது. பல்வேறு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை கவனித்துப் பார்த்தேன், (Poor, Poorest, Small, Least, Weak, Weakest) என்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தை தந்தது.

ஒரு மனிதனை முறியடிக்கிறது போல ஒரு கூட்டத்தையே முறியடிக்கிற பலத்தை தேவன் கிதியோனுக்கு கொடுத்ததற்கு காரணம் தேவனுக்கு முன்பாக தன்னைத் தாழ்த்துகிற திவ்விய சுபாவம் தான்.

கிதியோன் மாத்திரமல்ல வேதத்திலுள்ள மிகப்பெரிய தெய்வ மனிதரெல்லாம் தேவன் தங்களை

அழைத்த போது, தாங்கள் ஒன்றுமில்லையென்று தங்களை வெறுமையாக்கினவர்கள்தான்.

மோசேயைக் கர்த்தர் அழைத்தார், அவரோ நான் மந்த நாவும் திக்குவாயும் உள்ளவன் என்று தன்னைத் தாழ்த்தினார். எரேமியாவைக் கர்த்தர் அழைத்தார், அவரோ நான் சிறுபிள்ளை என்று தன்னைத் தாழ்த்தினார். இப்படி பலரை நான் மேற்கோள் காட்ட முடியும். இவர்களைத் தேவன் மிகப்பெரிய மனிதர்களாக அவர்கள் காலத்தில் தேவன் உயர்த்தினார்.

நம்முடைய படிப்பு, அறிவு, அழகு, அந்தஸ்து, ஜாதியப் பின்னணி இவைகளெல்லாம் நம்மை எந்த அளவிலும் உயர்த்த முடியாது. அவைகளை மூலதனமாக கொண்டு வாழ்வில் – ஊழியத்தில் உயரலாம் என்று எண்ணினால் அது மிகப்பெரிய படுகுழியில் தள்ளிவிடும். அவைகளைப் பயன்படுத்தி பலர் உயர்ந்து, உடனே மறைந்து போயிருக்கிறார்கள்.

பிரியமானவர்களே! தாழ்மையின் சிந்தையை தரித்துக் கொள்ளுங்கள். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குத் தான் தேவன் கிருபையைத் தருகிறார் – இதை நீங்கள் மறந்து போகக் கூடாது. ஒரு கட்டிடம் எவ்வளவு உயரமாக இருக்கிறதோ அதற்கொப்ப அதன் அடிபரப்பு அகலமாகவோ அல்லது அஸ்திபாரம் ஆழமாகவோ இருக்க வேண்டும், அல்லாத பட்சத்தில் இயற்கையோடு போட்டிபோட முடியாமல் சாய்ந்து சரிந்து போகும். அதைப் போலவே தேவன் நம்மை பயன்படுத்தி உயர்த்துகிற பொழுது நாளுக்கு நாள் தாழ்மையின் சிந்தையில் பெருக வேண்டும். மாறாக பெருமையோ, தலைக்கனமோ கூடுமாயின் தேவன் பாரபட்சம் இன்றி தம்முடைய நியாயத்தீர்ப்பை துவக்கி விடுவார். ஏனென்றால் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு அவர் எதிர்த்து நிற்கிறார்

என்று வசனம் சொல்லுகிறது.

பாபிலோனியப் பேரரசனாகிய நேபுகாத் நேச்சாருக்கு எத்தனையோ கிருபைகளை தேவன் பாராட்டினார். மிகப்பெரிய புகழுக்கு சொந்தக்காரனானபோது மேட்டிமை கொண்டான். ஆனாலும் கர்த்தர் இவனை நேசித்தார். அதனால் தான் அவனுக்கு புத்தி புகட்டும்படி மிகப்பெரிய விருட்சம் வெட்டப்படுவதைப் போன்ற தரிசனத்தைத் தந்தார். அவன் வேறு விதமாய் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகவும் தானியேலைக் கொண்டு துள்ளியமான விளக்கத்தைத் தந்தார்.

ஆனால் நடந்தது என்ன? தரிசனம், வெளிப்பாடு, எச்சரிப்பு, இவைகளெல்லாம் தனக்கு முன்பு இருந்த போதும் தன் மேட்டிமையைவிட்டு கிஞ்சிற்றும் அவன் இறங்கவில்லை. இவன் மனந்திரும்புதலுக்கென சில காலம் தேவன் மௌனமாய் இருந்தார். ஆனால் இவன் நாளுக்கு நாள் பெருமையின் உச்சிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

இப்படிப்பட்ட வேளையில் ஒருநாள் அரண்மனையின் மேல் உலாவிக் கொண்டிருந்த இவன் என் பராக்கிரமத்தினால் என் மகிமையின் பிரஸ்தாபத்திற்கென்று நான் கட்டின மகா பாபிலோன் என்று தன் இருதயத்தில் சொன்னான். அப்பொழுதே தேவன் அவனை அடித்தார், அவன் மனநோய் பிடித்தவனானான்.

பிரியமானவர்களே ! கவனமாய் இருங்கள் தாழ்மையின் சிந்தை உங்களை கிருபையில் பெருகச் செய்யும். கிதியோனுடைய வாழ்க்கையில் தாழ்மையும் தன்னடக்கமும் உயர்ந்து காணப்பட்டதை எண்ணி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆரம்ப காலத்தில் மட்டுமல்ல தன்

அந்திம காலம் வரை தன்னை தாழ்த்தினார் என்பதுதான் சிறப்பு.

மீதியானியரை முறியடித்து திரும்பி வருகிற பொழுது ஜனங்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? நியாயாதிபதிகள் 8 : 22ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். அப்பொழுது இஸ்ரவேல் மனுஷர் கிதியோனை நோக்கி நீர் எங்களை மீதியானியர் கைக்கு நீங்கலாக்கி விட்டபடியினால் நீரும், உம்முடைய குமாரனும், உம்முடைய குமாரனின் குமாரனும் எங்களை ஆளக்கடவீர்கள் என்றார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு அழைப்பு நமக்குக் கிடைக்குமாயின் நாம் என்ன செய்வோம்? கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் தேவன் தான் இந்த ஆளுகையைத் தந்தார் என்று பூரிப்படைந்திருப்போம்.

ஆனால் கிதியோன் இந்த அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை மாறாக தெளிவான, தீர்க்கமான, அருமையான, அடக்கமான பதிலை அவன் தந்தான்.

அதற்குக் கிதியோன் நான் உங்களை ஆளமாட்டேன், என் குமாரனும் உங்களை ஆளமாட்டான், கர்த்தரே உங்களை ஆளுவாராக என்றான்.

எவ்வளவு நேர்த்தியான பதில் பார்த்தீர்களா ! தேவனுக்கு முன்பாகவும் தெய்வ ஜனத்திற்கு முன்பாகவும் தன்னைத் தாழ்த்தி தன் தேவனை உயர்த்துகிற தாழ்மையின் ஆவி தற்கால தலைவர்களையும், விகவாசிகளையும் நிரப்புவதாக.

C. தேவனோடு சமாதானமுள்ளவன் : அங்கே கிதியோன் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதற்கு யெகோவா ஷாலோம் என்று பேரிட்டான். அது இந்நாள் வரைக்கும் அபியேஸ்ரியரின் ஊராகிய ஒப்ராவில் இருக்கிறது (நியா.6:24)

தன்னை சந்தித்த தேவனுக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதற்கு யெகோவா ஷாலோம் என்று பெயரிட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. வேதத்தில் உள்ள பக்தர்கள் தேவனுக்கு பலி செலுத்துகிற பொழுது தேவன் தங்களுக்கு எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்களோ, அல்லது தங்கள் விசுவாச கண்களால் தேவனை எந்த நோக்கில் பார்த்தார்களோ அதையே தேவனுக்கு பெயராக வைத்தார்கள் என்பது வேதம் தருகிற வெளிச்சம்.

தன் தேவைகளை சந்தித்த ஆண்டவருக்கு பலிபீடம் கட்டி யெகோவாய்ரே என்று ஆபிரகாம் பெயர் வைத்தார். (ஆதி 22 : 14). அமலேக்கியருக்கு விரோதமான யுத்தத்தில் தனக்கு வெற்றித் தந்த ஆண்டவருக்கு கர்த்தர் என் வெற்றிக்கொடி என்று பொருள் படும் விதத்தில் யெகோவாநிசி என்ற பெயரை மோசே சூட்டினான் (யாத். 17 : 15) இதைப் போலவே தேவனோடு தனக்குள்ள சமாதானத்தை அறிக்கை செய்யும்படி யெகோவாஷாலோம் என்று பெயரிட்டான்.

தேவனோடு சமாதானம் என்பது தேவனுக்குள் சமாதானமாய் இருப்பதையும் தேவன் தெரிந்தெடுத்த ஜனத்தோடும் சமாதானமாய் இருப்பதையே காட்டுகிறது.

தெய்வ ஜனத்தோடு கசப்பையும் வைராக்கியத்தையும் வைத்துக் கொண்டு நான் கர்த்தரோடு சமானதானமாய் இருக்கிறேன் என யாராகிலும் சொல்வார்களாயின் அவர்கள் மனிதருக்கு வேடிக்கை காட்டுகிறவர்கள். தேவனுக்கோ வேதனையூட்டுகிறவர்கள்.

அப்படிப்பட்டவர்கள் சாரமற்ற உப்பைப் போல தண்ணீரற்ற மேகத்தைப் போல எதற்கும் எவர்க்கும் பயனில்லாமல் போய்விடுவார்கள்.

நாம் ஆராதிக்கிற தேவன் யெகோவாஷாலோம்,

நம்மை இரட்சித்த தேவன் சமாதானப்பிரபு, நமக்குள் வாசம் பண்ணுகிற தேவன் சமாதான நதி. (ஆவி) இப்படியிருக்க சமாதானமில்லாமல் இருப்போமாகில் தெய்வப் பிரசன்னம் சற்றேனும் நமக்குள் இராது.

மோசே, ஆரோன், மீரியாம் என்பவர்கள் ஒரே வீட்டுப் பிள்ளைகள். இந்த மூவரையும் இஸ்ரவேல் ஜனத்தின்மேல் தலைவர்களாகவும் தீர்க்கதரிசிகளாகவும், கர்த்தர் அங்கீகரித்து வைத்திருந்தார். ஆனால் எதிர்பாராத வேளையில் முக்கியத்துவம் இல்லாத ஒரு காரணத்திற்காக மூவர் கொண்ட கூட்டணி இரண்டு அணிகளாக பிரிந்தது. மீரியாமும், ஆரோனும் ஒருபக்கம், மோசே மறுபக்கம்.

நடந்தது என்ன தெரியுமா? எண்ணாகமம் 12 : 9, 10 ஐ வாசித்துப் பாருங்கள்.

- ★ கர்த்தருக்கு கோபம் மூண்டது.
- ★ கர்த்தர் போய் விட்டார்.
- ★ மேகம் கூடாரத்தை விட்டு நீங்கிப் போயிற்று
- ★ மீரியாம்.... குஷ்டரோகியானான்.
- ★ மீரியாம் சேர்த்து கொள்ளப்படு மட்டும் ஜனங்கள் பிரயாணம் பண்ணாதிருந்தார்கள். (வச. 12 : 15)

எங்கே சமாதானக்கேடு வருகிறதோ அங்கே தேவ கோபம் இறங்குகிறது. தேவ சமூகம் நீங்குகிறது, தேவ சாபம் வருகிறது. தேவ சித்தம் தடுமாறுகிறது, என்பதற்கு மேற்கண்ட வேதப் பகுதி சரியான எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வேறொரு சம்பவத்தை வேதத்தில் வாசித்து பார்க்க வேண்டும். யாக்கோபு தகப்பனுடைய வீட்டை விட்டு ஓடிவிட்டான். அவன் திரும்பி வருகிற நாளில் அவனைக் கொண்டு போடுவேன் என்று அண்ணனாகிய ஏசா கொக்கரித்துக் கொண்டார்.

ஒருநாள் வந்தது, தாயகம் திரும்ப வேண்டிய நிலை யாக்கோபுக்கு நேரிட்டது. அண்ணன் எதிர்கொண்டு வந்தான் கழுத்தைப் பிடித்தான் கொலை செய்ய அல்ல, கட்டி அழு, முட்டி முத்தமிட.

எப்படி இந்த மாற்றம் வந்தது தெரியுமா? தன்னை பகைக்கிற, தன்னை சிதைக்க நினைக்கிற அண்ணனுக்கு முன்பாக யாக்கோபு நடப்பித்த மிக சிறப்பான செயல்பாடுகளே, இதை ஆதி 33 : 3ல் வாசித்துப் பார்த்தால் நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏழுவிசை தரைமட்டும் குனிந்து வணங்கி, தன் சகோதரன் கிட்டச் சேர்ந்தான். தவறு யார் மேல் என்பது முக்கியமல்ல, தாழ்ந்து போவது தரம் குறைந்த செயலுமல்ல. தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் எப்பொழுதும் சமாதானமாய் வாழும்படி எதையும் தியாகம் செய்ய முந்திக் கொள்வான் என்பதற்கு மேற்கண்ட வேத பகுதி சரியான சாட்சியாகும்.

சுகமில்லையா? சுபிட்சமில்லையா? சுற்றம் பிரிகிறதா? சற்றேனும் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எவரோடாகிலும் எதற்காகிலும் கசப்பு, வைராக்கியம் உங்களுக்கு இருப்பதாக உங்கள் உள்ளான மனம் சொல்லுமாயின் உடனே சரி செய்து கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் மாமனார், மாமியாராக இருக்கலாம், உடன் பிறந்தோராய் உற்ற உறவினராய் இருக்கலாம், அல்லது நீங்கள் விட்டு வந்த சபையின் போதகராக இருக்கலாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் மேல் கசப்பையும் வைராக்கியத்தையும் வைத்துக் கொண்டு கத்திக்கதறி ஜெபித்தாலும், சுற்றி சுவிசேஷம் அறிவித்தாலும் கர்த்தர் கிரியை செய்ய மாட்டார், உங்கள் வாழ்வில் கனியும் இருக்காது, களிப்பும் இருக்காது. கிறிஸ்து போதித்ததைக் கவனித்துப்

பாருங்கள். நீ பலிபீடத்தினிடத்தில் உன் காணிக்கையை செலுத்த வந்து உன் பேரில் உன் சகோதரனுக்கு குறை உண்டென்று அங்கே நினைவு கூறுவாயாகில் அங்கே தானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்து விட்டுப்போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து (மத். 5 : 23).

இந்த வசனத்தின்படி வேதனுடைய ஆசீர்வாதமும், அபிஷேகமும், அங்கீகாரமும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமாயின் சமாதானமுள்ளவர்களாக நாம் இருத்தல் அவசியம், யெகோவாஷாலோம் என்று கிதியோன் பலிபீடம் கட்டியது போல நாம் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருக்கு சமாதானம் என்ற பலிபீடத்தை நம் வாழ்வில் கட்டுவோம், ஆவியைப் பெறுவோம், அற்புதங்களைக் காண்போம்.

நியாயாதிபதிகள் 6 : 27ல், அப்பொழுது கிதியோன் தன் வேலையாட்களில் பத்துபேரை சேர்த்து கர்த்தர் தனக்கு சொன்னபடியே செய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை கவனியுங்கள்.

கர்த்தருடைய வார்த்தையை விசுவாசிப்பதைவிட, கர்த்தருடைய சமூகத்தில் தன்னை தாழ்த்துவதைவிட, கர்த்தருக்குள் சமாதானத்தைக் காத்துக் கொள்வதைவிட, இப்பொழுது கர்த்தர் சொன்ன காரியம் மிகக் கடினமான காரியம். அதைச் செய்வதென்பது அவ்வளவு எளியக் காரியம் அல்ல.

தனக்குண்டானதையோ, தன் அதிகாரத்திற்குட் பட்டதையோ தேவனுக்காக மாற்றி விடுவது ஒரு மனிதனுக்கு எளிதான காரியம். ஆனால் கர்த்தர் சொன்னது என்ன தெரியுமா?, உன் தகப்பனுக்கு இருக்கிற காளைகளில் ஏழு வயதான இரண்டாம்

காளையைக் கொண்டுபோய், உன் தகப்பனுக்கு இருக்கிற பாகாலின் பலிபீடத்தைத் தகர்த்து, அதின் அருகே இருக்கிற தோப்பை வெட்டிப் போட்டு, இந்தக் கற்பாறை உச்சியிலே பாங்கான ஒரு இடத்தில் உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அந்த இரண்டாம் காளையைக் கொண்டு வந்து, அதை நீ வெட்டிப் போட்ட தோப்பினுடைய கட்டை விறகுகளின் மேல் சர்வாங்க தகனமாகப் பலியிடக்கடவாய் (வச 6 : 26, 27)

உயிருக்கும் உடமைக்கும் பேராபத்தை கொண்டு வருகிற பெரிய காரியத்தை கர்த்தர் சொன்னார். ஆனால் கிஞ்சிற்றும் யோசிக்காமல் அதை அப்படியே, அப்பொழுதே கிதியோன் செய்தார் என்பது தான் மிகச்சிறப்பு. தகப்பனுடைய காளையை எடுப்பதினால் வீட்டாரின் கோபத்திற்கும் பலிபீடத்தை தகர்ப்பதினால் ஊராரின் கோபத்திற்கும் ஆளாவோம் என்று தெரிந்தும் மனித பயத்திற்கு மேலாக தெய்வ பயம் அவரை ஆளுகை செய்ததினால், தேவனுடைய வார்த்தையை நிறைவேற்ற தீவிரம் காட்டினார்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நமக்கும் வரத்தான் செய்யும், தேவன் சொல்லியவைகளை நிறைவேற்ற முற்படுகிற பொழுது உற்றாரின், ஊராரின், உயர் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் மனிதருக்கு பயந்து தேவ வார்த்தையை நிறைவேற்றாமல் போகிறோமோ? அல்லது தேவனுக்கு பயந்து அவர் வார்த்தையை நிறைவேற்றுகிறோமா? என்பதை தேவன் கவனித்துப் பார்க்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நான் என்ன செய்வது என்று நீங்கள் என்னிடம் கேட்டால், ஆத்துமாவைக்

கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம், ஆத்துமாவையும், சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள். (மத். 10 : 28) என்ற வசனத்தையே மேற்கோள் காட்டுவேன்.

நான் முன்னமே குறிப்பிட்டபடி கிதியோன் பயந்த சபாவமுள்ளவன். அவனுக்கு ஊராரைக் குறித்த பயம் இருந்தது. ஆகவே தான் அவன் தகப்பன் வீட்டாருக்குப் பயந்ததினால் அதை பகலிலே செய்யாமல் இரவிலே செய்தான் (6 : 27)

இப்படிப்பட்ட காரியங்களை கிதியோனைப் போல ஞானமாக காலத்தைப் பயன்படுத்தி செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு ஏற்படுகிற பின் விளைவுகளைக் குறித்து நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். சகலத்தையும் சாதகமாக கர்த்தர் மாற்றி விடுவார். கிதியோன் துணிந்து செயல்பட்டு விட்டான். அடுத்த நாள் செய்தி காட்டுத் தீயைப் போல் பரவுகிறது. எல்லோரும் கிதியோனின் வீட்டு வாசலில் கூடிவிட்டார்கள். தன் காளையை, தன் தெய்வத்தின் பலிபீடத்தை அழித்ததினிமித்தம் முதலில் கொடுவாளை தூக்க வேண்டியது அவருடைய தகப்பன் தான். அவரோ முற்றிலும் மாறிப் போனார்.

எதிராக நிற்க வேண்டிய தகப்பனையே பாதுகாப்பு மதிலாக நிற்கும்படி கர்த்தர் செய்து விட்டார். கிதியோனுடைய தகப்பன் ஊராரைப் பார்த்து, ஏம்பா குதிக்கிறீங்க, கொதிக்கிறீங்க, நம்ம பாகால் கடவுளாக இருந்தால், அவரே வழக்காட்டும் என்று படு கேஷ்வலாக சொன்னார். அவ்வளவுதான் வந்த ஊரார் அனைவரும் கப்சிப்.

பிரியமானவர்களே ! மனிதருக்கு பயப்படுவது கண்ணியை வருவிக்கும். கர்த்தருக்கு பயப்படுதலோ ஜீவ ஊற்றாகும். நீங்கள் தேவனுடைய சத்தத்திற்கு—

சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிய தீவிரப்படுங்கள். தகப்பனுடையது இஃது, முன்னோருடையது இஃது என்று வேத ஆதாரமற்ற முன்னோர்களின் பாரம்பரியங்களுக்கு முட்டுக்கட்டை கொடுத்து தாங்காதிருங்கள். கிதியோனைப் போல தகருங்கள், வெட்டுங்கள், பலியிடுங்கள், அப்பா என்ன சொல்லுவாரோ! மாமனார் என்ன சொல்லுவாரோ! என்று மனிதருக்கஞ்சி ஞானஸ்நானம் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம், ஆவிக்குரிய சபை கூடுதல் ஆகியவற்றை ஓரங்கட்டி விட்டு, செத்த கிரியைகளுக்குட்பட்டு நடைபிணமாய், நகராதீர்கள்.

இது ஒரு பழைய கதை. நீங்கள் பிரசங்கங்களில் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். உங்களுக்கு உற்சாகமூட்டும்படி அதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சத்தியத்தை தெளிவாக உணர்ந்த ஒரு சகோதரி திருவசனத்தின்படி ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினாராம். தனது விருப்பத்தை தனது கணவரிடத்தில் சொன்னார். கணவரோ 'நீ ஞானஸ்நானம் எடுத்தால் கத்தியை எடுத்து கழுத்தை அறுத்து விடுவேன்' என்று மிரட்டினார். இந்த சகோதரி பல நாட்கள் பாங்காக எடுத்துச் சொல்லியும் கணவனின் முடிவில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

இந்த சகோதரிக்கோ வசனத்திற்கு கீழ்ப்படியவேண்டும் என்கிற ஆதங்கம். ஆராதனைக்குபின் துணிந்து ஞானஸ்நானம் எடுத்து விட்டாள். மட்டில்லா மகிழ்ச்சியோடு வீடு திரும்பினார். வரும் வழியில், 'கர்த்தாவே இன்று ஞானஸ்நானம் எடுத்தது எனக்கு சந்தோஷம் வீட்டிற்குப் போனால் செய்திகேட்டு என் புருஷன் கழுத்தை அறுத்துவிடுவார். உடனே நான் பரலோகம் வந்துவிடுவேன்' என்று சிந்தித்து கொண்டே சென்றாள்.

'வீட்டின் வாசலில் கணவர் அமர்ந்திருந்தார். போகும் போது ஒரு உடை, வரும் போது வேறுடை என்ன

விஷயம்' என்று கணவர் கேட்டார். 'நான் ஞானஸ்நானம் எடுத்துவிட்டேன்' அவ்வளவுதான் புருஷன் கோபவெறி கொண்டான். உள்ளே சென்று கொடுவாளை தூக்கிக்கொண்டு வந்தான். இந்த சகோதரியோ முழங்காலில் நின்று பலி ஆடுபோல கழுத்தை நீட்டிக் கொண்டு கர்த்தரை துதித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

புருஷன் என்ன செய்தான் தெரியுமா? ஒரு கையில் கத்தியை ஒங்கிக்கொண்டு மறுகையால் இந்த சகோதரியின் தலைமுடியை பிடித்து இழுத்து, 'இனிமேல் ஞானஸ்நானம் எடுப்பியா?' என்று கத்தினான். அவ்வளவுதான் நம்ம அம்மணி சுதாரித்துக் கொண்டாள். 'இனிமேல் ஞானஸ்நானம் எடுக்க மாட்டேன்' என்று சொன்னது தான் தாமதம் புருஷன் கத்தியை போட்டு விட்டு போய் உட்கார்ந்து விட்டான். ப்ராப்ளம் முடிந்தது. நீங்க ஏன் தாமதிக்கிறீங்க துணிஞ்சு செயல்படுங்க. யாரெல்லாம் எதிர்ப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களோ அவர்களின் உலக புத்தியை மந்தமாக்கி, உலகஞானத்தை மந்தமாக்கி தெய்வீக ஞானத்தை கூட்டி வழங்கி உங்களுக்கு உதவும் கரங்களாக அவர்களை நிறுத்துவார்.

- ★ கர்த்தருடைய வார்த்தையை விசுவாசியுங்கள்.
- ★ கர்த்தருக்குமுன் உங்களைத் தாழ்த்துங்கள்.
- ★ கர்த்தருக்குள் சமாதானமாய் இருங்கள்.
- ★ கர்த்தர் வெறுப்பதை தகர்த்தெறியுங்கள்.

அப்பொழுது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் உங்கள் மேல் இறங்குவார், நீங்கள் பெலனடைவீர்கள், உயிர் பெறுவீர்கள், உங்கள் வாழ்க்கை மாறும், உங்கள் ஊழியம் மாறும், உங்கள் எதிராளிகள் சிறைபடுவார்கள் அல்லது சிதறுவார்கள் அல்லது சிதைக்கப்படுவார்கள்.



துயர் துடைக்கும் தூதனானவர்

கிதியோனுடைய வாழ்வில் முக்கிய பங்கு கர்த்தருடைய தூதனானவரின் சேவைக்கு உண்டு. கர்த்தருடைய தூதனானவர் கிதியோனை சந்திக்காமல் விட்டிருந்தால், தரிசனம் தராமல் இருந்திருந்தால் அவருடைய ஐயப்பாடுகளுக்கு தக்க பலன் தராமல் இருந்திருந்தால் அவரின் அழைப்பை உறுதிப் படுத்த அடையாளங்கள், அற்புதங்கள் நிகழ்த்தாமல் இருந்திருந்தால் கிதியோனுடைய சரித்திரத்தை இப்பொழுது நாம் சிந்திக்க கூடாமல் போயிருக்கும்.

எனவே, தூதனானவரின் செயல்களை உங்களுக்கு விளக்க இந்த பக்கங்களை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். கர்த்தருடைய தூதனானவர் யார்? என்பதை நீங்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தூதன் என்பது வேறு, தூதனானவர் என்பது வேறு. இதை விளக்க வேதத்திலிருந்து ஒரு வசனத்தை உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதோ நான் என் தூதனை அனுப்புகிறேன், அவன் எனக்கு முன்பாகப் போய், வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவான். அப்பொழுது நீங்கள் தேடுகிற ஆண்டவரும் நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனுமானவர். தம்முடைய ஆலயத்துக்குத் தீவிரமாய் வருவார், இதோ வருகிறார் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மல். 3 : 1)

(36) துயர் துடைக்கும் தூதனானவர்

இந்த வசனத்தை படிக்கும் பொழுதே தூதன் யார்? தூதனானவர் யார்? என்று புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். தூதன் என்பது பணிவிடை ஆவியைக் குறிக்கும். தூதனானவர், என்பது நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும்.

நீங்கள் அதிகம் குழம்பிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. புதிய ஏற்பாட்டு யுகத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்கிறது போலவே பழைய ஏற்பாட்டில் சில குறிப்பிட்ட மனிதர்கள் மேல் இறங்கி கிரியைகளை நடப்பித்தார். அதைப் போலவே நம்மோடு வாசம் பண்ண இறங்கி வந்த கிறிஸ்துவானவர் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் கர்த்தருடைய தூதனானவர் என்ற நாமத்தில் தரிசனமானார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவா? வியப்பாக இருக்கிறதா? பவுல் சொல்வதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். எல்லாரும் ஒரே ஞானபானத்தைக் குடித்தார்கள். எப்படியெனில் அவர்களோடே கூடச் சென்ற ஞானக் கன்மலையின் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள். அந்தக் கன்மலை கிறிஸ்துவே (1 கொரி 10 : 4)

எனவே நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை வாசிக்கும் பொழுது கர்த்தருடைய தூதனானவர் என்று ளங்கெல்லாம் வாசிக்கிறீர்களோ, அங்கெல்லாம் கிறிஸ்து இயேசுவை உங்கள் மனக்கண் முன்பாக நிறுத்தி தியானம் செய்யுங்கள். அப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவைக் குறித்த மிகப்பெரிய வெளிச்சம் உங்களுக்கு உண்டாகும்.

கர்த்தருடைய தூதனானவர் வந்து, அபியேஸ்ரியனான யோவாசின் ஊராகிய ஒப்ராவிலிருக்கும் ஒரு கர்வாலி மரத்தின் கீழ் உட்கார்ந்தார். (வச. 6 : 11) கிதியோன் கோதுமையை அடிக்க ஆலையின் அருகே வருவதற்கு முன்னரே

தூதனானவர் வந்து அமர்ந்து விட்டார், என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைப் போலவே நாம் கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு வருவதற்கு முன்னரே நம்மை ஆசீர்வதிப்பதற்காக, நம்மோடு பேசுவதற்காக கிறிஸ்து வந்து விடுகிறார் என்பதை நாம் மனதில் சிந்திக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் ஒருநாள் தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சொன்ன தீர்க்கதரிசனங்களை சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். குறிப்பாக ஏசாயா 9 : 6 என்னை சற்று சிந்திக்க வைத்தது. இயேசுக்கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே அவருடைய தன்மைகளை வைத்து ஐந்து விதமான நாமங்களை சொல்லியுள்ளார். பிறப்பதற்கு முன்னரேயே இப்படி, எப்படி நாமங்களை சொல்ல முடிந்தது என்று யோசித்த எனக்கு கர்த்தருடைய தூதனானவர் என்ற பெயரில் அவர் நடப்பித்த கிரியைகளே பெயராக மாறியது என்று அறிந்து கர்த்தரைத் துதித்தேன்.

1. அதிசயமானவர் :

நம்முடைய இரட்சகர் இயேசு அதிசயமானவர். அவர் தனக்குத் தானே அதிசயமானவர் மட்டுமல்ல, நமக்கும் அதிசயம் செய்பவர். அவரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, மரணம், உயிர்ப்பு எல்லாமே அதிசயம் தான். மட்டுமா? அவர் அத்திமரத்தின் கீழ் நின்றார் அங்கே அதிசயம். படகிலே தூங்கினார் அங்கே அதிசயம். குஷ்டரோகியைத் தொட்டார். அங்கே அதிசயம். கண்களில் காறி உமிழ்ந்தார். அங்கே அதிசயம். படகை விட்டு கரையில் இறங்கினார். அங்கே அதிசயம் என்று ஏராளமாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

அந்த தேவன் நேற்றும், இன்றும், என்றும்

மாறாதவராய் இருக்கிறார். அவரின் அதிசயங்கள் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. என் அன்பு வாசகரே! தேவன் எனக்கு ஒரு அதிசயத்தை செய்ய மாட்டாரா என்ற ஏக்கத்தோடு இருக்கிறீர்களா? இதோ துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் உங்கள் வாழ்வில் அதிசயங்களை செய்யப் போகிறார்.

மனோவாவின் மனைவிக்கு குழந்தை இல்லை. மலடியாய் இருந்தாள் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஒருநாள் கர்த்தருடைய தூதனானவர் உங்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கும் என்று சொன்னார். அதிர்ச்சியும் ஆனந்தமும் அடைந்த அந்த தம்பதியினர் கர்த்தருடைய தூதனானவரைப் பார்த்து என்ன கேட்டார்கள் தெரியுமா? உம்முடைய நாமம் என்ன? ஆண்டவர் பட்டென்று பதில் சொன்னார். என்னுடைய நாமம் அதிசயம் என்றார். அது மட்டுமா மனோவாவின் மனைவியின் கண்கள் பார்க்க அதிசயத்தை விளங்கப் பண்ணினார். (நியா. 13 : 18,19)

பிரியமானவர்களே! இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் மனோவாவின் மனைவிக்கு மாத்திரமா தேவன் அவர் உங்களுடைய இரட்சகர் அல்லவா? உங்கள் சாபங்களையும் ரோகங்களையும் சுமந்து கொண்டவர் அல்லவா? கிதியோனுடைய மன உளைச்சலை அறிந்து சரியான நேரத்திற்கு வந்து உதவினவர் அல்லவா? அவர் உங்களுக்கு நிச்சயம் அதிசயம் செய்வார்.

2. ஆலோசனைக் கர்த்தா :

இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் நல்ல ஆலோசனைகளை நமக்கு நல்கி நமது வாழ்வை வளமாக்குகிறார். அவர் ஆலோசனையில் ஆச்சரியமானவர் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவரது

ஆலோசனைகள் ஆழமானவைகள் மனித ஞானத்திற்கு அப்பாற்பட்டவைகள் அதை ஏற்று அப்படியே செயல்படுத்துகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப் படுகிறார்கள்.

இயேசு கிறிஸ்து பூலோகத்தில் இருந்த நாட்களில் ஒரே விதமான அற்புதம் இரண்டுமுறை நடந்தது. முதல் நிகழ்ச்சி ஊழியத்தின் ஆரம்ப காலத்தில், இரண்டாம் நிகழ்ச்சி உயிர்த்தெழுதலின் ஆரம்பத்தில். முதல் நிகழ்ச்சியின் பின்னால் பேதுரு ஊழியத்திற்கு வந்தார் இரண்டாம் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னால், பேதுரு ஊழியத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டார்.

அது என்ன நிகழ்ச்சி என்று யூகித்து கொண்டார்களா? இரா முழுவதும் பிரயாசப்பட்டு ஒன்றும் கிட்டவில்லை. அந்த சமயத்தில் கிறிஸ்து அந்தப் பக்கம் வலையைப் போடுங்கள் என்று ஆலோசனைக் கொடுக்கிறார். தங்களுடைய அனுபவம், களைப்பு, இவைகளையெல்லாம் ஒதுக்கி விட்டு, உம்முடைய வார்த்தையின் படியே வலையைப் போடுகிறோம் என்று போட்டார்கள், நிரம்ப மீன் பிடித்தார்கள். அவருடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆபிரகாமின் மறுமனையாட்டியாகிய ஆகார் நிறைமாத கர்ப்பிணியாக இருந்தார். அவருடைய எஜமாட்டியாகிய சாராளின் உபத்திரவம் தாங்கமுடியாமல், சொல்லாமல், கொள்ளாமல் போகுமிடம் எது என்று தெரியாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறினாள்.

யாருமில்லா அனாதையாக வனாந்தரத்தில் அலைகிறாள், அப்பொழுது துயர் துடைக்கும் கர்த்தருடைய தூதனானவர் தரிசனமாகிறார் விசாரிக்கிறார்! பிரியமான கர்த்தருடைய பிள்ளையே! எனக்கு ஒத்தாசை செய்வார் யாருமில்லையே, என்

குறைகளை சொல்லி தீர்த்துக் கொள்ள ஒரு உள்ளமில்லையே என்று ஏக்கத்தோடு அழுது கொண்டிருக்கிறாயா? இதோ உங்கள் அருகில் துயரைத்துடைக்கும் தூதனானவராகிய கிறிஸ்து உங்கள் அருகில் நிற்கிறார். அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரான படியால் அவரிடத்தில் சொல்லுங்கள், அவர் உங்களுக்கு தக்க ஆலோசனை வழங்குவார்.

ஆகாரைக் குறித்து அநேகர், அநேக விதமாகப் பேசுகிறார்கள். அந்த ஏழைப் பெண்ணை கர்த்தர் நேசித்தார். அவளும் கர்த்தரை நேசித்தாள் என்பது தான் என் கருத்து.

ஆலோசனைக் கர்த்தராகிய இந்த தூதனானவர் ஆகாரிடம் சொல்லியதைக் கவனியுங்கள். அப்பொழுது கர்த்தருடைய தூதனானவர். நீ உன் நாச்சியாரண்டைக்குத் திரும்பிப் போய் அவள் கையின் கீழ் அடங்கியிரு என்றார். (ஆதி 16 : 9)

இதைக் கேட்ட ஆகார் எப்படி திரும்புவது எங்கே போனாய்? ஏன் வந்தாய்? என்று ஏளனம் பேசுவார்களே என்றெல்லாம் யோசிக்காமல் தன்னோடு பேசின ஆண்டவரை எல்லோயி என்று பெயரிட்டு மகிமைப்படுத்தி அவர் தந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு தன் எஜமாட்டியிடம் திரும்பிப் போனாள்.

பிரியமானவர்களே! தேவன் சொல்லுகிற சில ஆலோசனைகள் கடினமாகவும் கவுரவப் பிரச்சினையாகவும், நமக்குத் தோன்றலாம் ஆகிலும் அவைகளுக்கு அப்படியே கீழ்ப்படியும் பட்சத்தில் ஆபத்துக்கு நீங்கி, ஆசீர்வாதங்களை அடைவோம்.

சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆண்டவர் சொன்ன ஆலோசனையை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு ஆகார் சென்றிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும். வனாந்தரத்தில்

பேறுகாலம் உண்டாயிருக்கும், கவனிப்பார் இல்லாமல் தாயும், சேயும் மரித்திருப்பார்கள்.

ஆனால், ஆகார் அன்று கீழ்ப்படிந்ததினால்தான் அடுத்த முறை வனாந்தரத்தில் தண்ணீரில்லாமல் பிள்ளை சாக வேண்டிய நிலை வந்த போது தண்ணீர் துரவைக் காணும்படி கண்களைத் திறந்தார். அங்கே ஜீவரட்சண்யம் உண்டாயிற்று. பிரியமானவர்களே! கர்த்தருடைய ஆலோசனைகளுக்கு முழு மனதோடு கீழ்ப்படியுங்கள். எந்தக் காலத்திலும் நஷ்டமடைய மாட்டீர்கள்.

என் வாசகர்களுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசன வார்த்தை, குடும்பத்தை விட்டு, சபையை விட்டு, ஐக்கியத்தை விட்டு இப்பொழுது பிரியாதிருங்கள், இது கர்த்தருடைய வேளை அல்ல. மனைவிகளே! உங்கள் புருஷருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள், பிள்ளைகளே பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். இளைஞரே உங்கள் மூப்பருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். ஊழியர்களே உங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவருக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். இது தேவன் தருகிற ஆலோசனை.

ஒரு காலம் வரும் அப்பொழுது சகலத்தையும் சரியாக கர்த்தரே அரங்கேற்றி வைப்பார். அப்பொழுது நீங்கள் பிரிந்து போக மாட்டீர்கள். வேறு பிரிக்கப் படுவீர்கள். ஏற்ற காலத்தில் உயர்த்தப்படும்படிக்கு இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவரின் ஆலோசனைக்கு அடங்கியிருங்கள்.

3. வல்லமையுள்ள தேவன் :

இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் வல்லமையுள்ள தேவனாய் இருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்கையான காரியத்திலேயும், இயற்கைக்கு மேலான காரியத்திலேயும் தமது அதிகாரத்தை நிலை நாட்ட வல்லவர் அவர்.

நம்மை கட்டுகளிலிருந்து விடுதலையாக்கவும், விசாலமான இடத்தில் வைக்கவும் அடிமைத்தன விலங்கை உடைக்கவும், வல்லமையான செயல்களை நமக்குள்ளும், நமக்காகவும் செய்ய அவர் வல்லவராக இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும். இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் ஒரு நாள் மோசேக்கு தரிசனமானார். முட்செடி ஒன்றில் எரிகிற அக்கினியை மோசே பார்த்தார். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! முட்செடி அக்கினியால் ஜீவாலித்து எரிந்தும், அது வெந்து போகாமல் இருந்தது. அதின் நடுவிலிருந்து தூதனானவர் பேசினார்.

அப்பொழுது அவர் நிகழ்த்திய வல்லமையான காரியங்கள் சொல்லி முடியாதவை. ஒரு முறை மோசே தன் கையை மடியில் போட்டு வெளியில் எடுத்தார். கை முழுவதும் குஷ்டமாயிற்று. மீண்டும் கையை மடியில் போட்டு எடுத்தார். கை நொடிப்பொழுதில் சொஸ்தமாயிற்று. காரணம் எப்பேர்ப்பட்ட நோயையும் சொஸ்தமாக்க வல்லமையுள்ள தேவன் அவர்.

மோசே தன் கோலை கீழே போட்டார். அது பாம்பாயிற்று, அதன் வாலைப் பிடித்தார். அதுகோலாக மாறிற்று. காரணம் இந்த தூதனானவர் ஜீவனைக் கொடுக்கவும், எடுக்கவும் வல்லமையுள்ள தேவன்.

இந்த தூதனானவர் மோசேக்கு தந்த வாக்கின்படி எண்ணற்ற வல்லமையான கிரியைகளை நடப்பித்தார். எகிப்தியருக்கு வாதைகளை அனுப்பி தம்முடைய ஜனத்தை விடுவித்தார். செங்கடலை இரண்டாய்ப் பிளந்து வெட்டாந்தரையில் நடத்தினார். அவர்களுக்கு முன்பு கன்மலையாய் நின்றார். (யாத் 17 : 6) அடித்த பொழுது தண்ணீர் தந்தார். வானத்தை திறந்து மன்னாவைத்தந்தார். காரணம் அவர் வல்லமையுள்ள

தேவன்.

பிரியமானவர்களே! தம்முடைய வல்லமையான கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் நம்முடன் இருக்கிறார். இந்த தூதனானவர் உங்கள் பணப்பிரச்சினையை, குடும்பப்பிரச்சினையை, ஊழியப்பிரச்சினையை தமது வல்லமையுள்ள செயலால் மாற்றி அமைப்பாராக.

4. நித்திய பிதா :

இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவரின் மற்றொரு நாமம் நித்திய பிதா என்பதாகும். தகப்பன் தன்னுடைய பிள்ளையை சுமக்கிறதுபோல கிறிஸ்து நம்மை சுமக்கிறார் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் இந்த தூதனானவர் நம்முடைய முற்பிதாக்களை சுமந்து வந்தார் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. (ஏசா 63 : 9)

‘அவருடைய சமூகத்தின் தூதனானவர் அவர்களை இரட்சித்தார். அவர் தமது அன்பினிமித்தமும், தமது பரிதாபத்தினிமித்தமும் அவர்களை மீட்டு பூர்வ நாட்களினெல்லாம் அவர்களை தூக்கி சுமந்து வந்தார்.

ஒரு பக்தன் தன்னுடைய அனுபவத்தை இப்படி கூறுகிறான். ஆண்டவரும் அவரும் ஒரு கடினமான வழியாய் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் நடந்து வந்த பாதையை திரும்பி பார்த்த பொழுது இரண்டு பெரிய பாதச் சுவடுகளும், இரண்டு சிறிய பாத சுவடுகளும் அவருக்குத் தெரிந்ததாம். பெரியது ஆண்டவருடையது, சிறியது நம்முடையது என்று தனக்குள் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்.

திடீரென்று இரண்டு சிறிய பாத சுவடுகளைக் காணவில்லை. பதறிப் போனார். ஆ என் ஆண்டவரே எனக்கு என்ன ஆயிற்று என்று அலறினார்.

மகனே! இவ்வளவு நேரம் நடந்து வந்தாய் எனவே உன் சுவடுகள் பதிந்தது இப்பொழுது உன்னை என் தோளின் மீது வைத்துள்ளேன். எனவே தான் உன் சுவடுகள் தெரியவில்லை, என்று ஆண்டவர் சொன்னதும் பூரித்து விழித்துக் கொண்டாராம்.

பிரியமானவர்களே! உலகப் பிரகாரமான தகப்பனை விட துயர் துடைக்கும் தூதனானவராகிய கிறிஸ்து உன்னதமானவர். அவர் நமக்கு நன்மையான ஈவுகளைத் தருவது அதிக நிச்சயம். எனவே ஒரு பிள்ளை தகப்பனிடத்தில் எதிர்பார்த்து காத்திருப்பது போல எல்லாவற்றிற்கும் அவரையே சார்ந்திருங்கள். அவர் உங்களைத் தூக்குவார், சுமப்பார் சுகமாய் வைப்பார்.

5. சமாதானப் பிரபு :

இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவருக்கு சமாதானப் பிரபு என்ற நாமத்தை ஏசாயா சூட்டியுள்ளார். இப்புத்தகத்தின் கதா நாயகனாகிய கிதியோன் இந்த தூதனானவருக்கு யெகோவோ ஷாலோம் என்று பெயரிட்டது நீங்கள் அறிந்ததே.

ஏன்? அந்த பெயர் வைத்தார் தெரியுமா? தூதனானவரை சந்திக்கும் முன்பு அவருக்குள் சமாதானமில்லை. மரண பயம் அவரைப் பிடித்திருந்தது. செத்துப் போய் விடுவோம் என்ற வேதனை அவரை சூழ்ந்து கொண்டது இந்த சூழ்நிலையில் தான் கர்த்தருடைய தூதனானவர் கிதியோனை சந்தித்தார்.

இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் கிதியோனைப் பார்த்து என்ன சொன்னார் தெரியுமா? நியா. 6 : 23ஐ வாசித்துப் பாருங்கள், அதற்கு கர்த்தர் உனக்கு சமாதானம் பயப்படாதே நீ சாவதில்லை என்று சொன்னார்.

இந்த வார்த்தை கிதியோனை உயிர்ப்பித்தது. ஆகவே அந்த தூதனானவருக்கு கிதியோன் யெகோவா

ஷாலோம் என்று பெயரிட்டான்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு மிகுந்த வியாதிப் பட்டேன். பல்வேறு காரியங்கள் குறித்து இனம் புரியாத பயம் ஏற்பட்டது. அன்று தான் இந்த வசனம் எனக்கு அருளப்பட்டது. உனக்கு சமாதானம் நீ சாவதில்லை என்று இந்த துயர் துடைக்கும் தூதனானவர் என்னோடு கூட பேசினார். நான் எழுந்தேன் பராக்கிரமசாலியாகிய கிதியோனை எழுத ஆரம்பித்தேன்.

வியாதியா? விரோதிகளின் படையெடுப்பா? கலங்க வேண்டாம். அவருடைய சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்திருக்கிறார், அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சாவதில்லை, சாதிக்கப் போகிறீர்கள்.

இந்த தூதனானவர் கிதியோனை சந்தித்த பொழுது ஆ! என் ஆண்டவரே! எங்கள் பிதாக்கள் சொன்ன அற்புதங்கள் எங்கே? எங்களுக்கு ஏன் இந்தப்பாடுகள் என்று சிலிர்த்தெழுந்து கேட்ட பொழுது கோபப்படாமல் பராக்கிரமசாலியே! என்று பாசமழை பொழிந்தார், நான் சிறியவன் என்று கிதியோன் சினுங்கிய பொழுது உன்னை அனுப்புகிறவர் நான் அல்லவா? என்று ஆறுதல் படுத்தினார். பேசுகிறவர் நீர்தானா என்று சந்தேகக் குரல் எழுப்பி பல பரீட்சைகளை வைத்தாலும் பரிவோடு அவைகளை நிறைவேற்றியவர் இந்த தூதனானவர்.

காற்றில் ஆடும் நாணலைப் போல விகவாசம் கொண்டிருந்த இவனை கற்றாண் போல நிற்க வைத்து, இஸ்ரவேலை இரட்சிக்கும் தலைவனாக்கிய தூதனானவர் உங்கள் பலவீனங்கள், ஐயப்பாடுகள், குறைகள் யாவற்றையும் மாற்றி தாம் அழைத்த அழைப்புக்கேற்ற விதமாய் மெருகேற்றி உங்களைப் பயன்படுத்துவாராக.



கொடுக்கும் மனிதனாகிய கிதியோன்

நியாயாதிபதிகள் ஆறாம் அதிகாரத்தை முழுமையாக வாசித்த பொழுது மிகப்பெரிய வியப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. பஞ்சத்தில் அடிப்பட்டவனாக, இருக்கும் கொஞ்சத்தை காப்பாற்ற கதிர் அடிப்பவனாக அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற கிதியோன் கொடுப்பவனாக அள்ளிக் கொடுப்பவனாக – வாரிக் கொடுப்பவனாக விவரிக்கப் பட்டிருப்பது என் சிந்தையில் ஒரு பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்கியது.

1. முதற் காணிக்கை :

வறட்சிக் காலத்தில் கர்த்தருடைய தூதனானவர் கிதியோனை சந்தித்தார். அவர் விடைபெறுகிற நேரம் வந்த பொழுது கிதியோன் அவருக்கு முன்பாக, வைத்த விண்ணப்பத்தை சற்று கவனித்துப் பாருங்கள். “ ” நான் என் காணிக்கையை கொண்டு வந்து உமக்கு முன்பாக வைக்கு மளவும், இவ்விடம் விட்டு போகாதிருப்பீராக (வச. 6 : 18) என்றான்.

கர்த்தருடைய தூதனானவரிடத்தில் தாம் காணிக்கை கொண்டு வரப் போவதாக தெரிவித்த பொழுது அவருக்குள் இருந்த கொடுக்கும் ஆர்வம் வெளிப்படுகிறதை நான் காண்கிறேன்.

நிரம்பி வழிகிற பொழுது அள்ளிக் கொடுப்பதென்பது பெரிய காரியமல்ல, பசியால்

துடிப்பவன், பயத்தால் பதறுகிறவன், பாசத்தோடு கொடுக்க வருகிறான் என்றால் அது எவ்வளவு பெரிய காரியம் யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஏதோ கொடுக்க வேண்டும் என்று அல்ல எப்படியும் சிறப்பானதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற சிந்தை கிதியோனுக்குள் இருந்தது மிகப் பெரிய கிருபை.

ரூபாய் நோட்டுகளையோ, ஆயத்தமாகி வைக்கப்பட்டிருந்த எந்த பொருளையோ அளித்து அப்பாடா! முடிந்தது கடமை என்று முடங்கிப் போகிறவனாய் இராமல், உடனே கிதியோன் (தீவிரம்) ஒரு வெள்ளாட்டுக்குட்டியையும் (தியாகம்) ஒரு மரக்கால் மாவிலே புளிப்பில்லா அப்பங்களையும் (திரள்) ஆயத்தப்படுத்தி இறைச்சியை ஒரு கூடையில் வைத்து ஆணத்தை ஒரு கிண்ணத்தில் வார்த்து.... கொண்டு வந்து வைத்தான் (வச. 6 : 19)

இந்த வரிகளை வாசிக்கும் பொழுது கிதியோனின் காணிக்கையின் சிறப்பு எத்தகையது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

காணிக்கை கொடுப்பதாக சொன்னான், உடனே அதை நிறைவேற்றினான். இந்த தீவிரமும் உண்மையும் தெய்வ ஜனத்திற்கு இன்று வேண்டும். அநேகர் சொல்கிறார்கள் ஆனால் செய்வதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனைப் பரீட்சை பார்க்கிறார்கள் என்பது வேதம் சொல்லுகிற உண்மை.

நம்மில் பலர் சபையில் அல்லது பல ஊழியங்களுக்கு இதைச் செய்யப் போகிறோம் என்று வெளிப்படையாக அறிக்கை செய்கிறோம் ஆனால் அதைச் செய்ய தவறி விடுகிறோம். தாமதித்து விடுகிறோம். தவறுவதற்கும் தாமதிப்பதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. இரண்டும் ஒன்றுதான். நீங்கள் கொடுக்க

வேண்டிய காலத்தில் கொடுக்காமல் தாமதித்தால் அது கொடுக்காது இருப்பதற்கு சமம்.

வேதம் என்ன சொல்லுகிறது? கவனித்துப் பாருங்கள், கொடுப்பேன் என்று சொல்லியும் கொடாதிருக்கிற வஞ்சகன் மழையில்லாத மேங்களுக்கும், காற்றுக்கும் சரி (நீதி. 25 : 14) இங்கே மழை காற்று என்பதை மறந்து விடுங்கள், கொடுப்பேன் என்று சொல்லியும் கொடாதிருக்கிறவனை வஞ்சகன் என்று வேதம் அழைக்கிறதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

மனிதன் தேவனை வஞ்சிக்கலாமா? நீங்களோ என்னை வஞ்சிக்கிறீர்கள்? தசமபாகத்திலும் காணிக்கைகளிலும் தானே என்று மல்கியா. 3 : 8, 9 வசனங்கள் மூலமாக தேவன் புலம்புவது உங்கள் காதுகளில் இப்போது தொனிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தேசத்தின் பலனையெல்லாம் சத்துருக்கள் கொண்டு போய் விட்டார்கள். ஆடு மாடுகள் உட்பட நிலத்தின் விளைவுகளையும் மீதியானியர் வாரிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுக்க எப்படி முடிந்தது. ஒரு தூதனுக்கு ஒரு மரக்கால் மாவிலே அப்பங்கள் சுடத்தான் வேண்டுமா? (குறைந்த பட்சம் 40 அப்பங்கள்) இப்படி பல கேள்விகள் என் உள்ளத்திற்குள் எழும்பினாலும் கட்டாயமாயுமல்ல, விசனமாயுமல்ல தன் மனதில் நிர்ணயித்தபடியே கிதியோன் உற்சாகமாய் கொடுத்தார் என்று என் உள் மனது சொல்லுகிறது.

இந்த ஆட்டுக்குட்டியும் ஒரு மரக்கால்மாவும் கர்த்தருக்கு சேர வேண்டிய பங்காக இருந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எத்தனை

வறட்சியும், பஞ்சமும் வந்தாலும் கர்த்தருடைய பங்கை தின்று தீர்த்து விடாமல் அதை பத்திரப்படுத்தி வைத்ததினால் தான் கர்த்தரை சந்தித்த பொழுது கிதியோனால் கொடுக்க முடிந்தது.

பிரியமானவர்களே! உங்கள் வருமானத்தில் கர்த்தருடைய பங்கை பிரித்தெடுத்து அதை அவருக்கு செலுத்த தவறாதீர்கள். என்ன இக்கட்டு வந்தாலும் எப்போப்பட்ட தேவை வந்தாலும் கர்த்தருடைய பங்கை எடுத்து செலவு செய்யாதீர்கள். அவருடையது அவருக்குத்தான் சொந்தம். அதை கொடுக்கத் தான் சொன்னாரே தவிர எடுக்கச் சொல்லவில்லை. கவனமாயிருங்கள்.

கஷ்டத்தில் இருப்பவர்களுக்காக நான் ஜெபிக்க செல்லும் பொழுது அவர்கள் கொடுக்கிற காணிக்கையை கரம் நீட்டி வாங்குவதில்லை. அப்படி செய்வது சரியா தவறா என்ற ஆராய்ச்சிக்கு நீங்கள் இறங்க வேண்டாம் மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் அப்படி செய்கிறேன் அவ்வளவு தான்.

கஷ்டப்படுகிற கிதியோன் காணிக்கை கொண்டு வருவதாக சொல்லுகிறான். ஏம்பா நீயே கஷ்டப்படறே பரவாயில்லை நீயே வச்சுக்க பிறகு ஒருநாள் நிறைய கொடு அப்ப வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று கர்த்தருடைய தூதனானவர் சொன்னாரா என்றால் அதுதான் இல்லை. மாறாக (நீ காணிக்கை எடுத்துக் கொண்டு) நீ திரும்பி வருமட்டும் நான் இங்கேயே இருப்பேன் என்றார். (வச. 6 :18)

இதிலிருந்து என்ன புரிகிறது? நாம் கொடுப்பதை பெற்றுக் கொள்ள தேவன் விரும்புகிறார். நாம் கஷ்டத்தில் இருந்தாலும், நஷ்டத்தில் இருந்தாலும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதை நாம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும்

என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார்.

சாரிபாத் ஊர் விதவையின் காரியத்திலிருந்து இதை மேலும் அறிந்து கொள்ள முடியும் இரண்டு விறகைப் பொறுக்கி, கொஞ்சம் மா, எண்ணெய் வைத்து அடையை சுட்டுசாகப் போகிறோம் என்று அவள் சொன்னாலும் சரியம்மா என்று சொல்லாமல் முதலில் ஒரு அடையை என்னிடம் கொண்டு வா என்று எலியா சொன்னார். மேற்போக்காகப் பார்த்தால் ஈரமில்லாத இதயத்திற்கு சொந்தக்காரனாக எலியா தோன்றினாலும் தேவனுடைய சித்தத்தையும், தேவ ஆசீர்வாத திட்டத்தையும் அவர் ஆழமாக அறிந்திருந்தார் என்பது முடிவில் புலனாகிறது.

உற்சாகமாய் கொடுக்கிறவனிடத்தில் கர்த்தர் பிரியமாய் இருக்கிறார். இறைச்சியை சமைத்து குழம்பை தயாரித்து (ஆணம்) அப்பத்தை சுட்டு அத்தனையும் கூடையில் வைத்து ஆனந்தத்தோடு கர்த்தருடைய தூதனானவருக்கு முன்பாக வைத்த பொழுது அக்கினியால் பதிலளித்து அவனை ஆசீர்வதித்தார். கேட்டு வாங்குவதைப் பார்க்கிலும் கர்த்தரிடம் கொடுத்து வாங்குங்கள். அது பெரிய மகிழ்ச்சியை உங்களுக்கு தரும்.

2. இரண்டாம் காணிக்கை :

கர்த்தருடைய தூதனானவர் அவன் கண்களுக்கு மறைந்து போன பொழுது கிதியோனுக்கு ஆச்சரியமும், அதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டது.

அப்பொழுது கிதியோன், அவர் கர்த்தருடைய தூதன் என்று கண்டு, ஐயோ கர்த்தரான ஆண்டவரே, நான் கர்த்தருடைய தூதனை முகமுகமாய்க் கண்டேனே என்றான் (வச. 6 : 22) அதனுடைய அர்த்தம் என்ன தெரியுமா? கர்த்தருடைய தூதனை கண்ட நான்

உயிரோடிக்க முடியாது, மடிந்து போவேன் என்பது தான்.

இப்படிப்பட்ட அங்கலாய்ப்பை கர்த்தர் கேட்ட பொழுது கர்த்தர் மீண்டும் தரிசனமாகி உனக்கு சமாதானம் பயப்படாதே நீ சாவதில்லை என்று வாக்குக் கொடுத்தார்.

ஜீவனுக்கேதுவான வாக்குத்தத்தத்தை பெற்றுக் கொண்ட கிதியோன் தேங்க்ஸ் போய் வருகிறேன் என்று புறப்படவில்லை, மாறாக அங்கேயே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துகிறான். பலி செலுத்தாமல் பலிபீடமா? நிச்சயம் அவர் பலி செலுத்தியிருப்பார். தன்னை தேற்றின, தனக்கு சமாதானத்தைத் தந்த கர்த்தருக்கு நன்றிக் காணிக்கை படைக்கவே அந்த பலிபீடத்தை கிதியோன் கட்டினார்.

எப்பொழுதெல்லாம் நம்மை தேற்றும்படி கர்த்தர் பேசுகிறாரோ – ஜீவனைக் காப்பாற்றி ரோகங்களை மாற்றுகிறாரோ அப்பொழுதெல்லாம் நன்றிக் காணிக்கையை கர்த்தருக்கு செலுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுது தானே ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையும் ஒரு மரக்கால் மாவையும் கொடுத்தேன் அது போதும் என்று அசதியாய் இருக்கக் கூடாது. முதலில் கொடுத்தது அவருடைய பங்கு இதுவோ நன்றிக் காணிக்கை. உங்கள் பங்கிலிருந்து நீங்களாகவே உற்சாகத்தோடு கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த நன்றிக் காணிக்கையைக் கொடுக்கும்படி கர்த்தர் கேட்கமாட்டார், நாமாகவே அவரைப் பிரியப்படுத்த, சந்தோஷப்படுத்த மனமுவந்து கொடுக்க வேண்டும். அதிலே கர்த்தர் மகிழ்ச்சி அடைவார்.

இயேசுக்கிறிஸ்துவினுடைய ஊழிய நாட்களில் பாவிமான ஒரு ஸ்திரீ நளதத்தைக் கொண்டு வந்து

அவர்மேல் ஊற்றினாள். அந்தக் கிரியையைக் கண்ட இயேசு, இவள் மிகவும் அன்பு கூர்ந்தாளே எவனுக்கு கொஞ்சம் மன்னிக்கப்படுகிறதோ, அவன் கொஞ்சமாய் அன்பு கூறுவான் (லூக் 7 : 47) என்றார். உங்களுக்கு கர்த்தர் எவ்வளவு அதிகமாய் செய்துள்ளாரோ அவ்வளவு அதிகமாய் அன்பு கூறுங்கள். உங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்தும்படி கிதியோனைப் போல சந்தோஷத்தோடே ஸ்தோத்திர காணிக்கையை கர்த்தருக்கு செலுத்துங்கள்.

3. முன்றாம் காணிக்கை :

காணிக்கையும், சமாதான பலியையும் செலுத்திவிட்டு மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே கிதியோன் படுக்கைக்குப் போகிறார். கர்த்தருடைய சத்தம் மீண்டும் வருகிறது. சமாதானம், பயப்படாதே, சாவதில்லை என்றெல்லாம் அவர் சொல்லவில்லை. எந்தக் காரியத்திற்காக கர்த்தர் வாய்த்திறக்கவில்லையோ அது மாறிவிட்டது நேரடியாக தேவன் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்.

என்ன சொன்னார் தெரியுமா? நீ உன் தகப்பனுக்கு இருக்கிற காளைகளில் ஏழு வயதான இரண்டாம் காளையைக் கொண்டு போய், உன் தகப்பனுக்கு இருக்கிற பாகாலின் பலிபீடத்தைத் தகர்த்து, அதின் அருகே இருக்கிற தோப்பை வெட்டிப் போட்டு இந்தக் கற்பாறை உச்சியிலே பாங்கான ஒரு இடத்தில் உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு ஒரு பலி பீடத்தைக் கட்டி, அந்த இரண்டாம் காளையைக் கொண்டு வந்து, அதை நீ வெட்டிப் போட்ட தோப்பினுடைய கட்டை விறகுகளின் மேல் சர்வாங்க தகனமாகப் பலியிடக் கடவாய் (நியா. 6 : 25,26) என்றார்.

தகப்பனுடைய இரண்டாம் காளையை இப்பொழுது கேட்கிறார். முதல் காளை என்னவாயிற்று என்று கேள்வி எழுகிறதா? அதற்காக ஆராய்ச்சியில் இறங்கத் தேவையில்லை. யெகோவா ஷாலோம் பலிபீடத்தின் மேல் முதற்காளையை பலி செலுத்தி இருப்பார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

கற்பாறையின் மேல் ஆட்டுக்குட்டி, யெகோவாஷாலோம் பலிபீடத்தின் மேல் மற்றும் ஒரு பலி இவைகளை ஏற்றுக் கொண்ட ஆண்டவர் சும்மா இருக்கக் கூடாதா? அதுவும் மலையின் உச்சியிலே பாங்கான இடத்திலே தோப்புகளை வெட்டின விறகின் மேலே அப்பாவின் இரண்டாம் காளையைச் செலுத்த வேண்டுமாம். அப்பாடா தலையே சுற்றுகிறது.

நாமாக இருந்தால் கொடுக்கக் கொடுக்க கேட்டுக் கொண்டே இருப்பார் போலத் தெரிகிறது. இவர் கொடுப்பார் என நினைத்தால், இருப்பதெல்லாம் எடுப்பார் போலத் தெரிகிறது, வேண்டாம் இந்த கிறிஸ்தவ ஜீவியம், வெந்த சோற்றை தின்று விட்டு விதி வந்தால் சாவோம் என்று விலகி ஓடியிருப்போம்.

ஆனால் கிதியோன் செய்ததைக் கவனியுங்கள், “அப்பொழுது கிதியோன் தன் வேலையாட்களில் பத்து பேரைச் சேர்த்து கர்த்தர் தனக்குச் சொன்னபடியே செய்தான்” (வச. 6 : 27) பலி செலுத்துவது முக்கியமல்ல கர்த்தர் சொன்னபடியே செய்வது தான் முக்கியம்.

ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் ஒவ்வொரு விதமான தியாகத்தை காணிக்கையாக கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். தேவன் எதைப் படைக்கச் சொல்லுகிறாரோ, அது எவ்வளவு பெரியதானாலும், எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றதானாலும் அதை சந்தோஷத்தோடே செய்கிற உள்ளம் நமக்கு வேண்டும்.

ஆபிரகாமை கவனியுங்கள். அவனுக்கு இருந்தது ஒரே குமாரன், இஸ்மவேலும் வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். இந்த சூழ்நிலையில் உன் ஏகசுதனாகிய ஈசாக்கை பலி செலுத்த வேண்டும் என்று கர்த்தர் கேட்ட பொழுது மகனிடமும் சொல்லவில்லை, மனைவிக்கும் தெரிவிக்கவில்லை. மனமகிழ்ச்சியோடு பலிசெலுத்த புறப்பட்டு விட்டார். அந்தத் தியாக சிந்தையினிமித்தம் தான் இன்று ஆபிரகாமுக்கு மாம்சத்தின் படியும், விசுவாச மார்க்கத்தின் படியும் வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போன்ற திரளான வாரிசுகள் பெருகியிருக்கிறார்கள்.

பெரிய பங்களா, அதி நவீன வெளிநாட்டுக்கார் இவைகள் தான் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்திற்கு அடையாளம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். அப்படி இல்லவே இல்லை எளிமையான வீடு சாதாரண சைக்கிள் இவைகள் கூட கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்திற்கு அடையாளங்கள் தான். உங்களை எந்த தியாகத்தினூடே நடந்து வர, கடந்து வர கர்த்தர் சொல்லுகிறாரோ அந்த வழியே சந்தோஷமாய் வாருங்கள்.

எலியா நாடோடியைப் போல அலைந்தார். ஆனால் எலிசா ஒரு இடத்தில் தங்கி தீர்க்கதரிசன பள்ளியே நடத்தினார். பிலமோனுக்கு சொந்த வீடு இருந்தது. அதிலே சபை கூடி வந்தது. ஆனால் பணக்காரராகப் பிறந்த பவுலோ தன் கடைசி காலத்தை வாடகை வீட்டிலேயே கழித்து கர்த்தருடைய இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசித்தார்.

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் தெரியுமா? எந்த ஒரு காரியத்திற்கும், எந்தவொரு பரிசுத்தவானும் அளவு கோல் அல்ல, தேவன் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனி பாதையில் அழைத்து வந்து வெவ்வேறு விதமான தியாக

வாழ்க்கை வாழும்படி செய்கிறார்.

டை அடிக்கிறவர்கள், டை அடிக்கட்டும், சிலர் பவுடர் போட்டும், சிலர் நகை போட்டும் சிலர் பேண்ட், ஷீட் போட்டும், சிலர் ஜிப்பா வேட்டி அணியட்டும், சிலர் காரில் போகட்டும் சிலர் கால்நடையாகவே போகட்டும், இவைகளில் எது சரி எது தவறு என்பது உங்களுக்கு தேவையில்லாத காரியம்.

உங்களைக் குறித்த கார்த்தரின் சித்தம் என்ன? நீங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கார்த்தர் விரும்புகிறார்? வேத வசனத்தின் துணையுடனும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒத்தாசையுடனும் கண்டுபிடித்து அவர் விரும்புகிற விதத்தில் தியாகத்தோடு வாழுங்கள்.

யாத்திராகமம் 40ஆம் அதிகாரத்தில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை மோசே நிறுவினவிதம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, இவ்விதமாய் மோசே வேலையை முடித்தான், அப்பொழுது ஒரு மேகம் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை மூடினது, கார்த்தருடைய மகிமை வாசஸ்தலத்தை நிரப்பிற்று. (யாத். 40 : 34) என்ற வசனம் என்னை மிகவும் கவர்ந்திழுத்தது.

எவ்விதமாய் மோசே அந்த வேலையை முடித்தார் தெரியுமா? 40ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து சில வசனங்களில் உள்ள சில வரிகளை குறிப்பிடுகிறேன் கவனியுங்கள்.

- ★ கார்த்தர் தனக்கு கற்பித்த படியே (40 : 19)
- ★ பின்பு கார்த்தர்... கற்பித்த படியே (40 : 20)
- ★ கார்த்தர் மோசேக்கு கற்பித்தபடியே (40 : 22)
- ★ கார்த்தர் மோசேக்கு கற்பித்தபடியே (40 : 24)
- ★ கார்த்தர் மோசேக்கு கற்பித்தபடியே (40 : 26)
- ★ கார்த்தர் மோசேக்கு கற்பித்தபடியே (40 : 28)

★ இப்படி ஒவ்வொரு காரியத்திலேயும் தேவன் தனக்கு கற்பித்தபடி செய்ததினால் தான் மோசே என் வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவன் என்ற சாட்சியை கார்த்தர் கொடுத்தார்.

பிரியமானவர்களே! கார்த்தருடைய சமூகத்தில் அமருங்கள் கார்த்தர் பேசுவார் சொல்லும் அடியேன் கேட்கிறேன் என்று சாமுவேலைப் போலவும், என்ன செய்ய சித்தமாய் இருக்கிறீர் என்று பவுலைப் போலவும் காத்திருங்கள்.

அவர் பேசுவார், எளிதான காரியமாய் இருந்தாலும், அரிதான காரியமாய் இருந்தாலும் கிதியோனைப் போல சந்தோஷத்தோடே நிறைவேற்ற தீவிரப்படுங்கள். கார்த்தர் உங்களை கனப்படுத்துவார்.

முதல் காணிக்கை அது கார்த்தரின் பங்கு! இரண்டாம் காணிக்கை, அது ஸ்தோத்திர காணிக்கை! மூன்றாம் காணிக்கை அது தியாகக் காணிக்கை.

கொடுப்போம், கொடுப்போம், கொடுத்துக் கொண்டே இருப்போம்.



உடன் இருந்து உதவியவர்கள்

கார்த்தருடைய தூதனானவர் – கார்த்தருடைய ஆவியானவர் கிதியோனுக்கு ஒத்தாசை செய்த படியால் தனக்கு எதிரே வந்த மீதியானியரையும் அவர் தம் கூட்டாளிகளையும், கிதியோன் வென்றார், கொன்றார், என்பது உண்மை, எனினும் இந்த வெற்றியை கிதியோன் சுதந்திரப்பதற்கு பல மனிதக் கரங்கள் பேருதவியாய் இருந்தது என்பது நாம் உணர வேண்டிய உண்மை.

குடும்பத்திலும் சரி, ஊழியத்திலும் சரி தனியாக நாம் எதையும் சாதித்து விட முடியாது. அப்படி சாதிக்க முடியும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்குமாயின் அதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிற நேரத்தில் அது மித மிஞ்சிய எண்ணம் அதிக ஆபத்தை தருவது திண்ணம் என்று எச்சரிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதியிலே தேவன் மனிதனை உண்டாக்கினபொழுது அவனை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தார். தோட்டத்தை பண்படுத்த – பாதுகாக்க பொறுப்பு ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் அவன் தனிமையாய் இருப்பது நல்லதல்ல என்று சொல்லி ஏற்ற துணையாக (உற்ற உதவியாளராக) ஏவாளை கொடுத்தார். இதுதான் தேவனுடைய திட்டம்.

குடும்பத்தில் மாத்திரமல்ல ஊழியத்தின்

(58) உடன் இருந்து உதவியவர்கள்

பாதையிலும் இதே அணுகுமுறையைத் தான் தேவன் கையாளுகிறார்.

மோசேயைக் கார்த்தர் அழைத்தார். அடையாள அற்புதங்கள் செய்ய வல்லமையைக் கொடுத்தார். அதே நேரத்தில் தன்னோடும் தனது ஜனத்தோடும் பேசும்படியாக மோசேக்கு ஆரோனை வாயாக கொடுத்தார்.

மட்டுமா? மோசேயின் கரத்தை தாங்கிப் பிடிக்க ஊர் என்பவனை ஊன்று கோலாகக் கொடுத்தார்.

அமலேக்கோடு யுத்தம் பண்ண ஆயுதம் தரித்த யோசுவாவைக் கொடுத்தார். மட்டுமா மலையில் பார்த்த மாதிரியின் படியே ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை வடிவமைக்க – பெசலெயேலையும், அகோலியாப்பையும் உதவியாகக் கொடுத்தார்.

இப்படி ஏராளமாக உதாரணங்களை என்னால் அடுக்கிக் கொண்டே போக முடியும். நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் தெரியுமா? தனி மனிதனாக நின்று எதையும் யாரும் சாதிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புவதில்லை, மாறாக ஒரு மனப்பட்டு கூட்டாக எதையும் நாம் செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு பிரசங்கத்தால் மூவாயிரம் பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்பது உண்மை. அதே நேரத்தில் பேதுரு எப்படி நின்று பிரசங்கித்தார் என்ற உண்மையை ஆராய்ந்து பார்க்க தவறிவிடக் கூடாது.

அப்பொழுது பேதுரு பதினொருவரோடுங் கூட நின்று (அப். 2 : 14) என்று எவ்வளவு தெளிவாகப் படம் பிடித்து காட்டுகிறது.

கிதியோனுடைய வெற்றிக்கு காரணம் தனக்கு அளிக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு தனியே போகாமல் தகுதி உள்ளவர்களை தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டான் என்பதே.

பத்து ஆண்டுகளாகியும் ஒரு ஊழியம் அல்லது ஒரு சபை குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியை அடையவில்லையா? அப்படியானால் அவ்ஊழியத்தின் தலைவர் அல்லது அச்சபையின் போதகர் திருவசனத்தின்படி செயல்படாமல் தானே எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும் என்கிற மனோபாவத்துடன் தகுதி வாய்ந்த உதவியாளர்களை தட்டிக் கழித்து விட்டார் அல்லது வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார் என்று பொருள்.

கர்த்தர் என்னிடம் தான் சொன்னார் என் தரிசனம் யாருக்கும் புரியாது என்று சிலர் சொல்லலாம், நீங்கள் சொல்வது உண்மை தான் அதற்காக உதவிக்கு கூடவா ஒரு சிலரை வைத்துக் கொள்ள கூடாது, சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

பெலன் உள்ள பத்துப்பேர் :

கிதியோனிடம் கர்த்தர் முக்கியமான காரியத்தை சொன்னார். நீ... பலிபீடத்தைத் தகர்த்து.... தோப்பை வெட்டி.... நீ பலியிடு என்றார். (வச. 6 : 26)

நீங்கள் என்று சொல்லாமல் நீ என்று கிதியோனைக் குறிப்பிட்டுக் கர்த்தர் சொன்னார் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட பொறுப்பு – தரிசனம் இஃது எனவே நான் தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று மங்கு மங்கு என்று மரத்தை வெட்டிக் கொண்டிராமல் பத்து பேரை சேர்த்துக் கொண்டு மிக சுலபமாக கர்த்தர் தந்த தரிசனத்தை கிதியோன் நிறைவேற்றி முடித்தார் (வச. 6 : 27)

பிரியமானவர்களே! இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு இந்த தேசத்தை சுவிசேஷமயமாக்குவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல அது மிகப் பெரிய வேலை முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே முதல் வட்ட அப்போஸ்தலனாகிய தோமா மூலம் கிறிஸ்தவம் இந்தியாவிற்கு வந்துவிட்டது. இருபது முழு நூற்றாண்டுகள் கடந்து விட்ட பின்பும் குறிப்பிட்ட லக்கை நாம் அடைய முடியாமல் போனதற்கு காரணம் கூட்டு முயற்சியில்லாமல் தனித்தனியே பிரிந்து சாதிக்க நினைப்பதுதான்.

தாவீது தேவனுக்கென்று மிகப்பெரிய சாதனையாளராக இருந்தார். நிர்வாகத்திலும் சரி போரிலும் சரி, தெய்வீகத்திலும் சரி அவர் சாதனையாளராகவே திகழ்ந்தார். அதற்கு காரணம் என்ன தெரியுமா? யாராகிலும் அவன் கண்ணுக்கு பராக்கிரமசாலியாகத் தெரிந்தால் அவனை தாவீது தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வான் என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பராக்கிரமசாலிகள் மாத்திரமல்ல விஷயம் தெரிந்தவர்களை தன் பக்கத்தில் வைத்துக் கொள்வான். ஆலோசனைக்கு அகித் தோப்பேல், ஆலய ஆராதனைக்கு ஆசாப் என்னும் இசைக் கலைஞன், ஆள் பலத்திற்கு பெனாயா இப்படி ஒரு கூட்டமே தாவீதோடு இருந்தபடியால் தாவீது வரவர பலத்தான்.

பிரியமான ஊழியர்களே! தலைவர்களே இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நூறுபேர் உள்ள சபையில் பத்து தலைவர்களாகிலும் நீங்கள் உருவாக்காவிட்டால் உங்கள் ஊழியமும் சபையும் சவலைப் பிள்ளைக்கு சமம்.

பாடுவதற்கு, ஆராதனை நடத்துவதற்கு, சிறுவர் பள்ளி நடத்துவதற்கு, கிருபையுள்ள தாலந்துள்ள

தலைவர்களை உருவாக்கி உங்களோடு உடன் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்கள் ஊழியத்திலேயும் சபையிலேயும் துரிதமான அதே நேரத்தில் பெரிதான வளர்ச்சியையும் – எழுச்சியையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்.

ஒத்துழைக்கும் ஒருவன் :

பலிபீடத்தை இடிக்க, தோப்புகளை தகர்க்க மனிதபலம் தேவை எனவே பத்துபேரை கிதியோன் அழைத்துச் சென்றார். ஆனால் இப்போதைய தேவை மனிதபலம் அல்ல, மனோபலம், அதற்கு தேவன் கொடுத்த விசேஷித்த ஆலோசனையை கவனித்துப் பாருங்கள்.

நீ மீதியானியருடைய பாளையத்திற்குப் போய் அவர்கள் பேசிக் கொள்வதை கவனித்துப்பார். போக்பயப்படுவாயானால் உன் வேலைக்காரனாகிய பூராவை உன் உடன் அழைத்துச் செல் (வச. 7 : 10)

கிதியோனுக்கு மனபலமூட்ட பூரா தேவைப்படுகிறார். பராக்கிரமசாலி என்று பெயர் பெற்றவனே தன் துணைக்கு ஒருவனை அழைத்து செல்கிறபோது ஊழியரே விசுவாசிகளே! நாம் மாத்திரம் தனியாகப் போவது நியாயமா? சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

அநேகர் செய்கிற தவறு என்ன தெரியுமா? பலிபீடத்தை இடிக்க ஒருவனைக் கூட்டி செல்வார்கள். பகைவனை வேவு பார்க்க பத்து பேரை கூட்டி செல்லுவார்கள். அதனால் தான் இழப்பும் குழப்பமும் அநேகருக்கு ஏற்படுகிறது.

ஊழியத்தின் பாதையில் சில நுட்பமான காரியங்களில் ஈடுபடுகிற பொழுது ஞானமும் விவேகமும் உள்ளவர்களை மட்டும் நம்மோடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவன் தெளிவாக பூரா என்ற மனிதனை

கிதியோனுக்குக் காண்பிக்கிறார்.

இப்படித்தான் மோசேக்கு ஆரோனை காண்பித்தார் – யோசவாவைக் காண்பித்தார். உங்கள் ஊழியத்தின் பாதையில் உங்கள் ஜீவனுக்கும் செயலுக்கும் அரணாக இருக்கும்படி இப்படிப்பட்ட பூராக்கள் மிகவும் அவசியம்.

பூரா என்ற பெயர் கத்தோலிக்க தமிழ் வேதாகமத்தில் பாரா என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பொதுவாக காவல்துறையின் பாதுகாப்பை பாரா என்று நாம் வழக்கில் சொல்வதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வேலைக்காரனாகிய பூராவை அழைத்து கொண்டு போ – இது தேவனுடைய கட்டளை இதுதான் அநேகருக்கு சங்கடம். மாமனாகிய பூரா, மச்சானாகிய பூரா, பேரனாகிய பூரா என்று ஆண்டவர் சொல்ல வேண்டும் என்று தான் அநேகர் விரும்புகிறார்கள். இப்பொதெல்லாம் மாமன், மச்சான் கம்பெனிகளாக ஊழியங்கள் மாறுவது, மிகுந்த வேதனைத் தருகிறது.

இயேசு கிறிஸ்து பனிரெண்டு அப்போஸ்தலர்களை உடன் வைத்திருந்த பொழுது, அவர்களில் ஒருவர் கூட அவருடைய உடன் பிறப்பு இல்லை என்பதை தற்காலிக தலைவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பயமா? எனக்கா? துணைக்கா? வேலைக்காரனா! என்றெல்லாம் கவரவப்பிரச்சினையை முக்கியப்படுத்த கூடாது. நம்மை விட வயதில் படிப்பில், குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் தேவன் காண்பிக்கும் நல்ல துணையை சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு சந்தேகப்படாமல் உடன் வைத்துக் கொண்டால் மிகுந்த பலனை நாம் காண்போம்.

முன்னெச்சரிக்கையுள்ள முந்நாறு பேர் :

யுத்தம் ஆரம்பமாகப் போகிறது எக்காள சத்தம் கேட்டு எண்ணிக்கையற்றோர் வந்து விட்டார்கள். இந்த படை போதுமா? இன்னும் கொஞ்சம் வேனுமா? என்று கிதியோன் பாடினாரா? எனக்குத் தெரியாது ஆனால் அவர்களில் பயந்தவர்களை திரும்பிப் போகச் சொல்லு என்று கர்த்தர் சொன்னார். அதிநிமித்தம் ஒரு கூட்டம் வீட்டிற்கு திரும்பிப் போனது.

தேவன் அத்தோடு விடவில்லை மீண்டும் வடிகட்ட நினைத்தார். அருகில் உள்ள நீர் நிலையில் அத்தனை பேரையும் தண்ணீர் குடிக்கச் சொல் என்று கிதியோனிடம் சொன்னார்.

எப்படிச் குடிக்க வேண்டும். எப்படிச் குடித்தால் செலக்ஷன் என்றெல்லாம் ஆண்டவர் முன் கூட்டியே சொல்லவில்லை. நடந்தது என்ன தெரியுமா? முந்நாறு பேர் கையிலெடுத்து நக்கி குடித்தார்கள். மற்றவர்களோ முழங்காலுன்றி குனிந்து குடித்தார்கள். தேவனோ கையிலெடுத்து நக்கிக் குடித்த முந்நாறு பேரை மாத்திரம் உடன் அழைத்து போகும்படி சொன்னார். இதைக் குறித்து பல வியாக்கியானங்கள் நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். இந்த இடத்திற்குப் பொருத்தமான ஒரு விளக்கத்தை மாத்திரம் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

யுத்தம் நடந்தால் என்ன? எதிரிகள் வந்தால் என்ன? நம்முடைய தாகம் தீர்ந்தால் போதும் என்கிற சாவகாசமாக இருந்தவர்களை தேவன் தள்ளிவிட்டு, யுத்தம் நடக்கிறது சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து முன் எச்சரிக்கையுடன் நின்று கைகளில் தண்ணீர் எடுத்து கண்களால் நோட்டம் இட்டுக் கொண்டு தண்ணீரை நக்கிக் குடித்தவர்களைத்தான் தேவன் தமது சேனையாக நிறுத்திக் கொண்டார்.

இப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் தேவன் விரும்புகிறார். புறாவைப்போல கபடற்றவர்களும், பாம்பைப் போல வினா உள்ளவர்களாகவும் என்று இயேசு சொன்னது இதைத்தான்.

எல்லோரையும் உடன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தகுதியில்லாதவர்களை உடன் வைத்துக் கொண்டால் சோதனையும் வேதனையும் தான் மிஞ்சும். கர்த்தர் தெளிவாக சொல்லி விட்டார், நான் சொல்லுகிறவனை மாத்திரம் உன் உடன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கொஞ்சம் கூட முகஸ்துதி பாராமல் கிதியோன் அப்படியே நிறைவேற்றினதால் தான் முந்நாறு பேரும் முத்துக்களாய் திகழ்ந்தார்கள்.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் பெரிய நற்செய்தி விழா ஒன்று நடத்தினார். கூட்டத்திற்கு உதவி செய்ய தகுதி எல்லாம் பார்க்க வில்லை. சொந்தம், பந்தம், அறிந்தவர், தெரிந்தவர் அனைவரையும் தன்னார்வத் தொண்டர்களாக (வாலிண்டியர்கள்) ஏற்படுத்தினார்.

கூட்டம் முடிந்து தீர்மான அட்டைகளை பார்த்த பொழுது தான் இவர் அதிர்ந்து போனார் ஒரு விலாசத்தையும் படிக்க முடியவில்லை. கல்வெட்டு நிபுணர் வந்தாலும் படிக்க முடியுமா? என்று சந்தேகம் எழும் அளவிற்கு கிறுக்கலான கையெழுத்து. அவ்வளவு விலாசதாரரையும் சந்திக்க முடியாமல் போனது.

இவர் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் தெளிவான கையெழுத்து உள்ளவர்களை தெரிந்தெடுத்து அந்தப் பொறுப்பினை அவரிடம் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் எங்கள் ஐக்கியத்தில் ஒரு மூத்த போதகர் தலைவர்களை நியமிக்க கையாண்ட முறையை

நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த தேதியில், இந்த குறிப்பிட்ட மணி நேரத்தில் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் சபையில் நடைபெறும். அப்பொழுது சில தலைவர்களை தெரிந்தெடுக்கப் போகிறேன் என்று அறிவிப்புக் கொடுத்து விட்டார். கூட்ட நேரத்திற்கு அரைமணி நேரம் முன்பாக வந்த போதகர் ஆலயத்தில் இருந்த அனைத்து நாற்காலிகளையும் அலங்கோலமாக போட்டு விட்டு வெள்ளை காகிதங்களை குவித்து அங்கங்கே போட்டுவிட்டு தன் அறைக்குள் சென்று நின்று நடக்கப் போவதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்பாக சிலர் வந்தனர் ஒரு சிலர் தங்களுக்கு ஒரு நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டனர். ஆனால் சிலரோ குனிந்து காகிதங்களைப் பொறுக்கி குப்பைக் கூடைகளில் போட்டு விட்டு நாற்காலிகளை வரிசையாக போட்டுவிட்டு அமர்ந்தனர்.

கூட்ட நேரத்திற்கு போதகர் வந்தார் நேரத்திற்கு முன்பாக வந்து நாற்காலிகளை சீரமைத்த இவர்களே தகுதியுள்ளவர்கள் என்று அறிவித்தார்.

பிரியமானவர்களே உதவக் கூடிய பலர் நமக்கு அவசியம் அதற்காக உதவாக்கறைகளையெல்லாம் சேர்த்து கொள்ளக்கூடாது. எந்தப் பணிக்கு உதவியாளர்களை தெரிந்தெடுக்கிறோமோ அதற்குரிய ஒரு சிறிய சோதனையை வைப்பது நல்லது.

முறைப்படி கிதியோனால் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் முழுமையான வெற்றிக்கு காரணமாயிருந்தார்கள். கிதியோன் அந்த முந்நாறு பேரை மூன்று படையாகப் பிரித்திருந்தார். அவற்றுள் ஒரு கூட்டத்தினரோடுதான் கிதியோன் நின்றார். மற்ற இரண்டு கூட்டமும் வெவ்வேறு இடத்தில் நின்றது.

ஆனால் தலைவனோடு இருந்தவர்களும் தலைவனை விட்டு தள்ளி இருந்தவர்களும் கிதியோன் சொன்னதைப் போலவும் செய்ததைப் போலவும், மாறாமல் அப்படியே செய்தார்கள். காரணம் அவர்கள் முறையாக தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள்.

உங்கள் ஊழியமும் சபையும் வளர பெலன் உள்ள பத்துப் பேரை சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள், ஒருமனமுள்ள ஒருவரை உடன் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், முன்னெச்சரிக்கையுள்ள முந்நாறு பேரை தெரிந்தெடுங்கள்.



தலைவனாகிய கிதியோன்

சீரிய தலைமைத்துவத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு கிதியோனுடைய வாழ்க்கையாகும். கர்த்தருடைய தூதனானவரை முகமுகமாய்த் தரிசித்து முழுமையான அழைப்பைப் பெற்றவர் இவர்.

உறுதியுள்ள அழைப்பைப் பெற்றவர் :

தேவனே தன்னை அழைத்தாலும் அந்த அழைப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள தீவிரம் உள்ளவராக கிதியோன் காணப்பட்டார்.

தேவனிடமே என்னோடு பேசுகிறவர் நீர்தானா என்பதையறிய சோதித்துப் பார்க்க விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார். ஒருமுறையல்ல, இரண்டுமுறை தேவனைச் சோதித்தார்.

தேவனை சோதிக்கலாமா? இது நியாயமான கேள்வி, சோதிக்கக் கூடாது. இது சரியான பதில். கிதியோன் தேவனை சோதிக்கவில்லை தன்னுடைய அழைப்பை சோதித்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்.

இதில் தவறு ஏதும் இல்லை அவர் செய்தது சரியானது தான், அதனால் தான் கர்த்தருடைய தூதனானவர் சற்றேனும் கோபப்படாமல் ஒருவிசை தோலின் மேல் பனியும், மறுவிசை பூமியின் மேல் பனியும் பெய்யும்படி அற்புதம் செய்தார்.

ஊழியத்திற்கு வருகிறவர்கள் அல்லது மிகப்பெரியதிட்டத்தை துவங்க விரும்புகிறவர்கள் ஒரேயொரு ஆதாரத்தை வெளிப்பாட்டை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு முழுமையாக இறங்கி விடக் கூடாது. குறைந்த பட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளால் உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

எதற்காக அழைத்தார்? எங்கு செல்ல வேண்டும்? எப்போது செல்ல வேண்டும்? எப்படி செல்ல வேண்டும் என்பதற்கு உறுதியான பதில் உங்களிடத்தில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் நீங்கள் தலைவர்களாக இருப்பீர்கள் அல்லாத பட்சத்தில் தள்ளாடுவீர்கள் கவனமாயிருங்கள்.

மென்மையான உத்தரவு :

தலைவன் என்பவன் தன்னுடன் இருப்பவர்களோடும் தனக்கு கீழானவர்களோடும் மென்மையாகப் பேசும் சுபாவம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். எதிரே இருப்பவர்கள் பதறினாலும், பல்லைக் கடித்தாலும் பக்குவமாகவும், பவ்வியமாகவும் பேசுகிறவனே தலைவன்.

சிலர் எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று ஏடாகூடமாகப் பேசி பிரச்சினையை வளர்த்து விடுகிறார்கள். பின்னர் டென்சனில் அப்படிப் பேசிவிட்டேன் என்று சொல்லி இருப்பவர்களை டென்ஷன் ஆக்குகிறார்கள்.

கிதியோனுடைய வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மீதியானியருக்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு போகிற பொழுது சில பட்டிணத்தாரை அவன் அழைக்கவில்லை. யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த பொழுது மீதியானியரைச் சேர்ந்த இரண்டு தலைவர்கள் (ஒரேப், சேப்) எப்பிராயிம் தேசத்து

வழியாக தப்பியோடுகிறார்கள் அவர்களை தப்பவிடாதீர்கள் என்று கிதியோன் எப்பிராயீம் தேசத்தாருக்கு சொல்லியனுப்புகிறான். அவர்களும் தீவிரமாய்ப் புறப்பட்டு அந்த இருவரையும் கொன்று போட்டார்கள்.

அதன்பின் என்ன நடந்தது தெரியுமா? எப்பிராயீம் ஏகமாய்க் கூடி நீயேன் யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் போது எங்களுக்கு சொல்லவில்லை ஏன் எங்களை அழைக்கவில்லை? என்று பொங்கியெழுந்தனர். இந்த சூழ்நிலையில் கிதியோன் சொன்ன பதில் போற்றிப் புகழப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அதற்கு அவன் நீங்கள் செய்ததற்கு நான் செய்தது எம்மாத்திரம்? அபியேஸ்ரியரின் திராட்சப்பழத்தின் முழு அறுப்பைப் பார்க்கிலும் எப்பிராயீமின் மீதியான அறுப்பு அதிகம் அல்லவா? தேவன் உங்கள் கையிலே மீதியானியரின் இரண்டு அதிபதிகளாகிய ஒரேபையும் சேபையும் ஒப்புக் கொடுத்தாரே நீங்கள் செய்ததிலும் நான் செய்யக் கூடியது எம்மாத்திரம் என்றான் (வச. 8 : 2, 3)

முடிவு என்ன தெரியுமா இந்த வார்த்தையை அவன் சொன்ன போது அவன் மேலிருந்த அவர்கள் கோபம் ஆறிற்று (வச. 8 : 3) என்று வேதம் சொல்லுகிறது.

தலைவனுடைய வார்த்தை, மற்றவரை கோபமுட்டுவதாக இராமல், மற்றவரின் கோபத்தை ஆற்றுவதாக இருக்க வேண்டும்.

சுய மகிமை தேடாதவன் :

கிதியோன் யுத்தத்தில் ஜெயித்து திரும்பி வருகிற பொழுது மக்கள் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். எனவே நீரும், உமது பிள்ளைகளும், உமது பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளும் என்று அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

அதற்கு கிதியோன் நானோ என் மகன்களோ உங்களை ஆளமாட்டோம். கர்த்தர் உங்களை ஆளுவாராக என்று சொல்லி சுயமகிமையை தூக்கி அடித்தான்.

கிதியோனுடைய மகன் சொன்ன ஒரு கதை நியாயாதிபதிகள் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் உள்ளது. அதிலிருந்து ஒன்றை மாத்திரம் உங்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

காட்டில் உள்ள மரங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒலிவமரத்தை ராஜாவாக இருக்கும்படி கேட்டது. என்னிடத்தில் உள்ள என் கொழுமையை விட்டு மரங்களை அரசாளப் போவேனோ என்று ஒதுங்கிக் கொண்டது.

மரங்களெல்லாம் அத்திமரத்தை தொடர்பு கொண்டது. என் நற்கனியை விட்டு மரங்களை ஆளப்போவேனோ என்று அத்திமரம் ஒதுங்கிக் கொண்டது.

மரங்களோ திராட்சை செடியை தொடர்பு கொண்டன. அதுவோ தேவர்களை மகிழ்விக்கிற ரசத்தை விட்டு மரங்களை ஆளப்போவேனோ என்று ஒதுங்கிக் கொண்டது.

ஆனால் அங்கிருந்த முள் மரமோ அடித்தது சான்ஸ் என்று அப்போதே தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டது.

இந்தக் கதையிலிருந்து நாம் ஒன்றை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நமக்கென்று ஒரு அழைப்பும் ஒரு அபிஷேகமும் இருக்கிறது. அதை விட்டு, விட்டு மனிதர்கள் தருகிற பதவிக்கு பாய்ந்து ஒடி சுயமகிமையை தேடக் கூடாது.

முட்செடிகள் பதவியைத் தேடி ஓடுகின்றன. நல்ல செடிகள் அபிஷேகத்தை காத்துக் கொள்கின்றன. நீங்கள் எந்தச் செடி சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

விசுவாசமுள்ளவன் :

தலைவன் சீரிய விசுவாசமுள்ளவனாய் இருக்க வேண்டும். அவன் வாயிலிருந்து எப்பொழுதும் விசுவாச வார்த்தைகள் புறப்பட்டு வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தலைவர் காற்றில் ஆடும் நாணலைப் போன்றவர்களையும் அசையாத ஆலமரத்தைப் போல உறுதியுள்ளவர்களாக மாற்றி விடுவார்.

எதிரிகளின் பாளையத்தை உளவு பார்க்க கிதியோனும் பூராவும் போய் விட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் மற்றவர்கள் உட்கார்ந்து இருந்தார்களா? உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்களா? தெரியவில்லை. அப்பொழுது கிதியோன் திரும்பி வருகிறார். தம்முடைய ஜனத்தைப் பார்த்து அற்புதமான வார்த்தைகளைப் பேசினார்.

என்ன பேசினார்? நியாயாதிபதிகள் 7 : 15ஐ வாசித்துப் பாருங்கள், **எழுந்திருங்கள்**, கர்த்தர் மீதியானியரின் பாளையத்தை உங்கள் கைகளில் **ஒப்புக் கொடுத்தார்**.

அவ்வளவு தான் அந்த முந்நூறு பேரும் எழுந்தார்கள் மகுடிக்கு முன்னால் நிற்கும் பாம்பு போல கிதியோன் என்ன சொன்னானோ, அந்த முந்நூறு பேரும் அப்படியே செய்தார்கள். அவர்கள் இப்படிச் செய்ய முடிக்கி விட்டது எது தெரியுமா? உங்கள் கையில் ஒப்புக் கொடுத்தார் என்ற விசுவாச வார்த்தையே.

கிதியோன் சொல்லிக் கொடுத்ததைப் பாருங்கள். “கிதியோனுடைய பட்டயம் கர்த்தருடைய பட்டயம்” இந்த வார்த்தை அவர்களுக்கு ஊட்டச்சத்து போல உதிரத்தில்

கலந்து விட்டது. உறக்க கத்தினார்கள், எதிரிகளின் உறக்கம் தெளிந்தது, உடைமைகளை விட்டுவிட்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஊர்பக்கம் திரும்பி ஓடினார்கள்.

ஒப்புக் கொடுப்பார் என்று கிதியோன் இழுக்கவில்லை. மாறாக கொடுத்தார் என்ற விசுவாச அறிக்கை செய்தது மட்டுமல்லாமல் தன் கையில் இருக்கிற பட்டயம் தன்னுடையது அல்ல அது கர்த்தர் அங்கீகரித்த அவரது பட்டயம் என்று விசுவாச அறிக்கை செய்தார்.

தலைவனாக இருப்பவன் இப்படிப்பட்ட விசுவாசமுள்ளவராக இருக்கவேண்டும். எனக்கு ஒரு நண்பர் உண்டு, அவர் ஊழியம் செய்கிறார். புதுசப்புதுசா ஏதாகிலும் சொல்லுவார் – செய்வார் ஏய்யா இதெல்லாம் சரிபட்டு வருமா என்று நான் கேட்பது உண்டு என் கேள்விக்கு எப்போதும் அவர் ஒரே ரெடிமேட் பதிலை வைத்திருப்பார். பாஸ்டர் எதையாகிலும் புதுசா செய்து பார்ப்போம் வெள்க் அவுட் ஆச்சுன்னா பிக்கப் பண்ணிக்கலாம், இல்லண்ணா பேக்கப் பண்ணிக்கலாம் என்பார்.

தயவு செய்து சிரிக்காதீர்கள்! நான் சீரியஸாக எழுதுகிறேன். ஒத்தையா ரெட்டையா பிடிப்பதற்கு கர்த்தருடைய வேலை ஒன்றும் பெட்டிக்கடை வியாபாரம் அல்ல.

என்னுடைய திட்டம், கர்த்தருடைய திட்டம் என்னுடைய யுத்தம், “கர்த்தருடைய யுத்தம்” என்கிற தெளிந்த விசுவாசம் தலைவனுக்கு இருக்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட ஊழியருக்கு விரோதமாக பட்டயங்கள் எழும்பலாம், சதிகள் வரலாம், அவர்கள் கலங்க

மாட்டார்கள், “உங்க ஊழியம் நான் ஏன் கலங்கனும், அழைச்சது நீங்க நடத்திச் செல்வீங்க” என்று தந்தை பெர்க்மான்ஸ் பாடியுள்ள பாடலைப் போன்று புதுப்புது பாடல்களை பாடிப் பரமனை உயர்த்துவார்கள்.

வழிகாட்டுபவன் :

தலைவன் பின்னால் நின்று கொண்டு, மற்றவர்களை தள்ளிவிடுகிறவன் அல்ல; தான் முன்னே நின்று கொண்டு தன்னோடு இருப்பவர்களை வழி நடத்துபவன். நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொல்லுகிற பொழுது நல்ல மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளுக்கு முன்னே செல்கிறான் என்றார். ஆம்! அதைப் போலவே நல்ல தலைவன் தன் ஆடுகளுக்கு முன்னே நடந்து செல்வான். அதாவது தன்னை பின்பற்றுவவர்களுக்கு தன் வாழ்க்கையையே மாதிரியாக வைப்பவனே தலைவன். நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து மாத்திரமல்ல நம்முடைய மூத்த சகோதரர்களில் ஒருவராகிய அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் அப்படி வாழ்ந்து காட்டினார். நான் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறது போல நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுங்கள் என்று அவர் கூறியதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

சரி விஷயத்திற்கு வருவோம். கிதியோன் தன்னுடன் வந்த முந்நாறுபேரை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்தார். அவர்கள் கையிலே ஒரு தீவட்டி, பாணை, எக்காளம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தார். இது கர்த்தரின் திட்டமா கிதியோனின் திட்டமா என்று தெரியாது. ஆனால் கிதியோனுடைய பட்டயம் கர்த்தருடைய பட்டயம் என்ற திட்டமான வார்த்தையின் மூலம் இது கர்த்தருடைய திட்டம் என்பதை அறிவேன்.

அவர்களிடத்தில் கிதியோன் சொன்ன

வார்த்தையை கவனித்துப் பாருங்கள், **நான் எப்படிச் செய்கிறேனோ அப்படியே நீங்களும் செய்ய வேண்டும்.** (வச. 7 : 17) இதுதான் கிதியோனின் வெற்றியின் இரகசியம் இந்த வார்த்தையை குடும்பத் தலைவன் தன் குடும்பத்தினிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். சபையின் போதகர் தன் திருச்சபையின் மக்களிடம் சொல்ல வேண்டும். ஸ்தாபனத் தலைவர் தன் உடன் ஊழியரிடத்தில் சொல்ல வேண்டும்.

அப்படிச் சொல்ல முடியுமா? என்பது கேள்விக் குறியான ஒன்றே. ஒரு ஊழியர் ஒருவர் ஊழியர் கூட்டத்தில் படு சூப்பராக பேசினார். கூட்டம் முடிந்த பிறகு அவருடைய உடன் ஊழியர் ஒருவர் தனது தலைவர் நடந்து கொண்ட விதத்தைக் குறித்து கண்ணீரோடு புலம்பினார்.

அதை கேட்டு எனக்கு மனசு தாங்கவில்லை. என் நண்பர் ஒருவரிடம் இதைப் பகிர்ந்து கொண்டேன். இவ்வளவு நல்லா பேசுகிறாரே ஏன் அப்படி செய்கிறார் என்று அங்கலாய்த்தேன். என் நண்பர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? அவர் சொல்லுகிறபடி செய்யுங்கள் அவர் செய்கையின்படி செய்யாதிருங்கள் என்று நமது ஆண்டவர் சொன்னது இவருக்காகத்தான் என்று ஒரே போடு போட்டார் அவ்வளவு தான் அடங்கிப் போய் விட்டேன், ஆடிப் போய்விட்டேன், சாரி ஓடிப் போய் விட்டேன்.

தலைவன்

1. உறுதியான அழைப்பு உள்ளவனாக
2. மென்மையான உத்தரவு சொல்பவனாக
3. சுயமகிமை தேடாதவனாக
4. விசுவாசமுள்ளவனாக

5. வாழ்க்கையில் வழிகாட்டுபவனாக இருக்க வேண்டும்.

தலைவனின் தப்பிதங்கள் :

கடந்த பக்கங்களில் கிதியோனைக் குறித்து மேன்மையான காரியங்களை மன மகிழ்ச்சியோடு விவரித்த நான், மனவருத்தத்தோடு அவரின் தப்பிதங்களை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எப்பேர்ப்பட்ட தலைவனாக இருந்தாலும் அவர் இடறக்கூடும், தடம் புரளக்கூடும் என்பதற்கு கிதியோனுடைய வாழ்க்கை ஒரு சரியான எச்சரிப்பு. இஃதினை நான் வெளிப்படையாக எழுதுவதினால் கிதியோனைக் குறித்து இதுவரைக்கும் நீங்கள் கற்றுக் கொண்ட நல்ல மாதிரியின் மூலம் ஏற்பட்ட நல்லெண்ணம் சிதைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கில்லை. மாறாக கிதியோனுடைய தப்பிதங்களுக்கு நீங்கள் தப்பி தீ வெட்டிகளாய் பிரகாசிப்பீர்கள் என்று நம்பி எழுதுகிறேன்.

மக்கள் தன்னை ஆள வேண்டும் என்று கேட்ட போது, முடியாது கர்த்தர் உங்களை ஆள்வாராக என்று சொன்னதோடு நின்றிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் கிதியோன் செய்தது என்ன? ஜனங்களை பொன் கொண்டுவரும்படி சொன்னான் வசனம் சொல்வதை தொடர்ந்து கவனியுங்கள்.

இஸ்ரவேலர் சந்தோஷமாய் கொடுப்போம் என்று சொல்லி... அவன் கேட்டு வாங்கின பொன் கடுக்கன்களின் நிறை ஆயிரத்து எழுநூறு பொன் சேக்கலின் நிறையாயிருந்தது.

அதனால் கிதியோன் ஒரு ஏபோத்தை உண்டாக்கி அதை தன் ஊரான ஒப்ராவினே வைத்தான். இஸ்ரவேல ரெல்லாரும் அதை பின்பற்றிச் சோரம் போனார்கள். அது

கிதியோனுக்கும் அவன் வீட்டாருக்கும் கண்ணியாயிற்று (நியா. 8 : 27, 28)

யோசித்துப் பாருங்கள்! பாகாலின் பலிபீடத்தை இடித்து, விக்கிரகத் தோப்புகளை வெட்டிப்போட்ட கிதியோன் தன் கடைசிக் காலத்தில் தேவனுடைய மனுஷனாக இருந்து கொண்டே தெய்வ ஜனம் வழி விலகக் கூடிய நூதன விக்கிரக ஆராதனைக்கு வித்திட்டான்.

திருச்சபையே! கவனமாய் இருக்க வேண்டும். நம்மை சோரம் போக வைக்கக் கூடிய நூதன விக்கிரக ஆராதனைக் காரியங்களை சில சிறந்த தலைவர்களே அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார்கள். அவைகளை பகுத்தறிய கிருபை உங்களுக்கு பெருகக் கடவது.

அப்படியே செய்தான், தேவன் சொன்னபடியே செய்தான், என்றெல்லாம் கிதியோனைக் குறித்து புகழுகிற அதே நேரத்தில் அவன் சொந்த விரும்பத்தின் படி செய்த ஏபோத்தினால் தெய்வ ஜனம் சோரம் போனது நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் சில நல்ல தலைவர்கள் இடறுதலுக்கு ஏதுவான காரியங்களை ஜனங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள்.

கர்த்தருடைய பிள்ளையே! அவைகளுக்கு உட்படாதீர்கள். திருவசனத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு தெளிந்த புத்தியுடன் நடவுங்கள்.

கிதியோனைக் குறித்த அடுத்த காரியத்தைக் கவனியுங்கள். கிதியோனுக்கு அநேகம் ஸ்திரீகள் இருந்தார்கள். அவனுடைய கர்ப்பப்பிறப்பான குமாரர் எழுபது பேர் சீகேமிலிருந்த அவனுடைய மறுமனையாட்டியும் அவனுக்கு ஒரு குமாரனைப் பெற்றாள்

(நியா. 8 : 30,31)

கிதியோனுக்கு எத்தனை மனைவிகள் என்று வேதம் சொல்லவில்லை. அநேக ஸ்திரீகள் அவனுக்கு இருந்தார்களாம். பட்டியல் அத்தோடு முடிவடையவில்லை. மறுமனையாட்டியும் அவனுக்கு இருந்தாளாம்.

எதிரிகளை ஜெயிக்க பெலன் இருந்தது. ஆனால் மாம்சத்தை ஜெயிக்க அவனுக்கு பெலன் இல்லாமல் போனது வேதனைக்குரிய விஷயம்.

நடந்தது என்ன தெரியுமா? அவனுடைய கர்ப்பப்பிறப்புகளான எழுபதுபேரை மறுமனையாட்டியின் மகன் ஒரே கல்லில் வைத்து கொன்று போட்டான் ஒருவன் மாத்திரம் தப்பி ஓடி அட்ரஸ் இல்லாமல் போனான். இந்த மறுமனையாட்டியின் மகனோ கொல்லப்பட்டான். கிதியோனுடைய மொத்த சந்ததியும் பூண்டோடு அழிந்தது அந்தோ! பரிதாபம்.

பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவனே உத்தமன். கிதியோனுக்கோ அநேகம் ஸ்திரீகள். நமக்கோ அநேக மாம்ச ஆசைகள். இப்பொழுதே அவைகளை சிலுவையில் அறைவோம் ஜெயம் எடுப்போம், பூரணர் ஆவோம்.

முடிவாக ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். மீதியானியருக்கு விரோதமான யுத்தத்தில் ஒரு நூதன முறையைக் கிதியோன் கையாண்டார்.

அது என்ன தெரியுமா? ஒரு பாணை அதற்குள் ஒரு தீவட்டி கையில் எக்காளம் ஒரே நேரத்தில் எக்காளம் ஊதப்படும். பாணையை உடைக்க வேண்டும். அப்பொழுது தீவட்டிகள் வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும்.

இந்த எளிய திட்டம் பெரிய வெற்றியைத் தந்தது. மீதியானியர் மிரண்டு ஓடினர். மீதியானியர் என்கிற

உலகம் நம்மை எதிர்க்கிறது. அதை ஜெயிக்க துதி என்னும் எக்காளத்தை எடுப்போம் மாம்சம் என்னும் பாணையை உடைப்போம். திருவசனம் என்னும் தீவட்டியை தூக்கிப் பிடிப்போம் வெற்றி நமக்கே!

வாயிலே எக்காளம்,
கையிலே திருவசனம்,
சுயத்தை உடைத்து,
ஜெயத்தை எடுப்போம்.

கிதியோன்களே புறப்படுங்கள் !

எதிரிகளை துரத்திடுங்கள் !

தீபங்களை ஏந்திடுங்கள் !

தெருத்தெருவாய் நுழைந்திடுங்கள்.

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்

எமது வெளியீடுகள்

31. நூனின் குமாரனாகிய யோசுவா
32. விசுவாச வீரனாகிய யெப்தா
33. எக்ளீசியா
34. சமயத்திற்கேற்ற பிரசங்க குறிப்புகள்
35. சிங்கத்தை கிழித்த சிம்சோன்
36. அன்புக்குரிய அப்போஸ்தலர்
37. எலியா
38. தெளிவூட்டும் தேன் துளிகள்
39. முற்றிலும் ஜெயம் பெறுவோம்
40. பிரசங்கிப்போருக்கு என் ஆலோசனைகள்
41. நீங்கள் தாழ்ச்சி அடைவதில்லை
42. தீர்க்கதரிசியாகிய எலிசா
43. பராக்கிரமசாலியாகிய கிதியோன்

அடுத்த வெளியீடு

44. ஆத்தாம ஆதாயகருக்கு
என் ஆலோசனைகள்